

Preganjana nedolžnost!

"A. S." skuša sedaj po dokončanih obravnava, pri katerih sta bila Konda in Kaker od porotnikov zveznega sodišča spoznana krivim, — postaviti nekatere duhovnike v luč svetosti, pokazati jih vsemu svetu kot nekako "preganjano nedolžnost", kot angelje, ki še nikdar niso nikomur nič zalega storili. Kakor so farji nesramni v svojih lažeh, tako so tudi hinavski v svojih zvižajah. Teden za tednom goni ta farska cunjja svojo staro pesem o batinah, — a na vsa naša očitanja glede lažij, katerih v A. S. kar mrgoli, pa se potuhne kakor polt kužek in molči kot grob. Pozivali smo ga in ga še danes pozivamo, naj nam odgovori, kedo je večji svinjar: ali Podgoršek, ki je v resnici uganjal očitane stvari in še v veliko večji meri kakor popisano, a za katerega nima A. S. niti ene grajalne besede, — ali pa mi, ki smo poročali o njem le golo, čisto resnico? Res je sicer, da smo poročali resnico v ne preveč nežnih besedah, ker nismo namreč vedeli, da je stric Sam tako sramežljive narave, da ga že vsaka "štirka" pohujša!

Ne zdelo bi se nam vredno odgovorjati prekanjencem pri A. S. na prismođarije, ki jih priobčujemo z očitnim namenom, da naberajo javnost in da zbegajo tudi naše somišljenike, — a ravno z ozirom na te zadnje čutimo dolžnost, da stvar nekoliko pojasnimo.

A. S. govori o ugodnih okolščinah pri teh obravnava. Ali so mar to ugodne okolščine, da ste nas pri sodnji razkričali kot anarhiste, ki pozivamo svoje ljudi k nasilstvu? Amerikanski farmer je tako primitiven, da se že pri sami besedi "anarhist" kar prekriža! Dejstvo, da sodnik in porotniki niso bili katoličani, je tudi popolnoma brezpomembno. A. S. piše kakor da bi bili farji tožitelji, ki iščejo zadoščanja pri sodnji, češ da smo jim mi čast kradi. To zaviranje pa ima le ta namen, da lažje sedaj po nas udrihajo kot na lopove, tatove in razbojnike. V tem tiči največja prekanjenost. Žegnani gospodje, le počasi! Niste bili tožitelji Vi, ampak zvezna pošta, oziroma katoliški poštni inšpektor. Postava Združenih držav namreč prepošiljanje pohujšljivih stvari po pošti. In je-li "štirka" in vsebina knjižice "Žrtev razmer" pohujšljiva ali ne, o tem so odločevali ameriški farmerji, ki se na svoj krompir in na svojo koruzo gotovo veliko bolj razumejo, kakor pa na moralo. Edino za to se je šlo, a nikdar ne za kako obrekovanje z naše strani! Vaša zmaga je torej jako žalostna in klaverna, in Vas ne more pred treznomislem svetom nikdar oprati. Vi niste tožili, ampak ste pri pošti igrali le vlogo nisko-kritičnih denuncijantov. Fakt je, da je očitano dejanje bivši Lassalski župnik Podgoršek zakrivil, in bi se resničnost tega sijajno dokazala, ako bi prišlo do take tožbe, — a ne do tožbe, ki je sad podlega ovaduštva in niskotne maščevalnosti in pri kateri ni bilo govora o kaki častikraji in o zadoščanju za isto. Zakaj vendar ni tožil radi obrekovanja Podgoršek, če smo mi res tak lo-povi, ki preganjamo "nedolžne" duhovnike? Podgoršek in drugi

duhovniki si sami čast kradejo, — ne mi. S Kakerjevo in Kondatovo obsodbo, ki bo izrečena to soboto, ne bodo slovenski duhovniki prav nič pridobili na ugledu — raje izgubili. Molčite torej o zmagi in o tatovih poštenja ter ne postavljajte resnice na glavo! Po teh obravnava ste še bolj oblateni kot ste bili poprej. Kajti če je že sama beseda "štirka" in priprost ter le približen popis duhovniškega življenja pohujšljiv, — koliko bolj je potem pohujšljivo in svinjarsko šele početje samo, ki so ga dotični duhovniki uganjali! Smešno bi bilo, imenovati slikarja ali pa fotografa zato svinjarskega, ker je naslikal svinjo na željo tega ali onega. Ne slikar, temveč predmet je svinjski. — Dokažite nam le eno laž, da smo duhovnike obrekovali, pa se priznamo za premagane. Res je Vaša "zmaga" — kakor pravite — nekaj posebnega, in opravičeno ste lahko ponosni na svoj — moralni poraz! Živio, pujski v talarjih! S svojim neslanim zbadanjem in smešenjem pač ne boste spravili s sveta svobodomiselnosti, ki je preživela že druge moze, kot ste Vi. Tonzurirane surovosti se prav nič ne strašimo. Privoščimo Vam veselje, ki ga sedaj uživata, ker bo itak kratko trpelo.

Niti toliko možati niste, da bi se vzdružili najbolj grobih lažij. V zadnji številki trdijo prečudni pospeševalci katoliške morale debelo laž, da je moral urednik Kaker prenočiti v jolietški ječi, in da je vso krivdo zvrčeval na Moleka, — in temu zopet prerokuje priljubljeno batino, češ da je jolietški sodnik izdal zaporno povelje proti Moleku. Niti eno niti drugo se ni zgodilo. Kakor že v zadnji naši številki rečeno. Kaker jolietške ječe še znotraj videl ni, in tudi posebnega bondsmana ni bilo treba: zadostoval je le podpis advokata. Pač zadosten dokaz, da bodo vse tožbe radi razžaljenja časti, ki so jih vložili farji proti nam, padle v pesek. Bomo videli, če boste tukaj tudi o batinah govorili, ko bo stvar končana!

Čudimo se tako izrednemu farskemu talentu za laž in zavijanje. Vedno si znajo kaj novega izmisliti. A farskemu veselju bo kmalu konec, ko bomo pri prihodnjih obravnava nastopili z dokazi resnice, kar pa pri zveznem sodišču nismo smeli, ker tam se ni šlo za to. Našim črnim prijateljem povemo v tolažbo, da imamo zbranega že mnogo gradiva, proti kateremu je to, kar se jim je v našem listu očitalo, — komaj sene! Pri tej sodnji nam bo dovoljeno govoriti, — in govorili bomo! Čudno torej ni, da se hoče župnik Kranjec (Šušteršič) jo že pred tedni popihal v Evropo) na vsak način poravnati z našim urednikom in da mu je že večkrat poslal pošto, da ustavi proti njemu vsako tožbo, ako "le obžaluje, da je prišlo v list oho Javno uprašanje!"

Toda prijatelji, na svidenje dotlej, ko se bomo pri državni sodnji drugače pomenili, kakor smo se pa pri zveznem sodišču. Imeli bomo priliko, dokazati javno, da naši duhovniki niso nedolžni angelji.

Potem pa bomo o batini zapeli mi!

ROJAKI, NAROČUJTE SI

"GLAS SVOBODE."

Božji businessmeni.

"Božji businessmeni" a la Janez, Tone etc., kateri velik del nezavedne mase tiščijo v božjastnej veri, da so ljudje radi popov na svetu, si zdaj domišljujejo, da so že na vrhu barikad.

V svojem cheap-glasilu trobijo v takem tonu, kakor da bi že imeli vse socijaliste in odpadnike v malem žepu. Vse to pa v okviru sodniških obravnava — joj, kako ugoden trenutek!

Prefrigane buče računajo na svoj business. Prvič si zagotavlajo, da bodo ljudje, ki slepo in brezpogojno verujejo vse, kar je namazanega v A. S., dajali zdaj kar na debelo za maše "v čast in slavo božjo", ko je vera "rešena"; drugi si šepetajo, da bodo zbegali in v svoj "blev" prignali naše, nekoliko še mlačne pristaše, in tretji si malajo prijetno slinko, kako bi se dal provocirati še kak oseben spopad, ki bi bil "dober" za na court.

Jako lepa taktika! Rešpektu vredni zagovorniki "edino zveličavne"! —

Uverjen — skoro bi rekel: prepričan — sem pa, da vsa ta farska politika ne bo dozorela v klasje. Časi so tukaj — res, pet let je bilo treba, gospodje! — ko marsikateri slovenski delavec v Ameriki čisto lahko pogreša cerkev in duhovnika. In število teh narašča z dnevom. "Božji business" ne nese več, kakor bi moral po željah cerkvenega trusta. — Zato pa vsa provokacija, krščansko ševanje in smešno-bedasto upitje o "batinah", izvršenih in neizvršenih aretacijah v farskih listih, kar ima edini namen, pognojiti "božji business", — ne izda dosti. Z drugimi besedami: ne škoduje tam, kjer ima namen škodovati.

Z druge strani so pa ti farski naskoki za nas socialiste in prostomislece, ki smo se otrešli vsakega verskega oklepa, agitacijsko orožje v prid naše stranke.

Marsikateri, ki napeto opazuje ta boj in ki ima zdaj priliko spoznati, da so komandantje naše nasprotne stranke vzlic svojemu šestnajstletnemu študiranju večji glupci, kot pa oni, kojega edina šola je bila: trdo telesno delo — bo pomnožil armado prostomislecev, ki je morda ne bi v nasprotnem slučaju. In to je dobro.

Undesirable No. 2.

Razgled po svetu.

RUSIJA.

— 139 socijalnerevolucionarnih članov razpuščene ruske dume je izdalo te dni manifest na narod. Bivši poslanci pozivajo v njim narod, da naj s silo nadaljuje boj za zemljo, svobodo in ljudsko zastopstvo. Dokumenti, s katerimi se naznanja, da je parlament razpuščen, ker je branil ljudske pravice, so znameniti že iz tega razloga, ker se v njih prvič spravlja carja imenoma v zvezo s kršenjem ustave, s katerim se je car pregrešil nad ljudstvom. Dosedaj so te stranke v svojih manifestih vedno le vladi pripisovale vso krivdo, ker so še vedno verovali na neomejeno udanost ruskih kmetov do carja-batjuške. Sedaj so pa sprevideli, da zgineva tudi že med kmetskim ljudstvom tista čudovita otroška ljubezen in zaupnost do carja, ki je značilna za priproste Ruse in Slovane sploh.

— Ruski socijalni demokrati in otobristi so sklenili, da bodo z vsemi mogočimi sredstvi ovirali volitve za tretjo dumo, ki jo misli vlada sklicati, in sklicanje dume sploh preprečiti.

FRANCOSKO.

V dobro poučenih krogih na Francoskem vedno bolj prevladuje mnenje, da so pravi povzročitelji znamenitega gibanja francoskih vinogradnikov katoliški duhovniki — po navodilih iz Rima. Sveta katoliška cerkev se hoče krvavo maščevati nad francosko vlado, ker ji je z zakonom o ločitvi cerkve od države stopila nekoliko na prste in zabranila, da duhovniki ne morejo več tako neomejeno slepariti in ljudstvo demoralizirati, in stem storila konec farski strahovladi. Duhovščina natihoma ščuje nezadovoljne viničarje, ki so več ali manj v izobrazbi zaostali in ki so slepo orodje v rokah brezvestnih duhovnikov, — da javno odpovejo vladi pokorščino, da ji odrečejo predpisane davke in da se z oboroženo silo postavijo nasproti vladnim četam, ki hočejo revolucionarje razgnati. — Katoliška cerkev je povsod tam revolucijonarna in anarhistična, kjer nima v svojih rokah neomejene moči, ter hoče s terorizmom, hujskanjem in zvijačami škodovati o nim, ki so ji peruti pristigili. V državah pa, kjer so se vrhovni vladni krogi združili z njo v skupno izkoriščanje ljudstva, je najbolj goreča zagovornica obstoječega krivičnega sistema.

Ameriške vesti.

Urnebesna domišljavost.

Zadnji "Am. Slovenec" piše o naši obravnavi pred porotniki tudi to-le:

"Z drugo besedo je žid Saltiel hotel reči: Greenhorn Kaker je pesal za Slovence, ki so sami divjaki v Ameriki. Pustite ga torej, ker je nedolžen. Ta advokatova beseda bi Kakerja skoro rešila. A ker je sodnik vedel, da je bil Kaker v starem kraju učitelj in ker so porotniki videli v dvorani par duhovnov, ki so izšli iz tega naroda, — potem je pa advokatov zagovor izgubil vso veljavo."

Večje domišljavosti si ni mogoče misliti. Porotniki so videli v dvorani dva popa, — in namreč so dobili vzvišen pojmi o inteligenci slovenskega naroda! Videli so inteligentni (!) in nebeščinski (!) "ksih" župnika Kranjca in — bili so na čistem! Prepričani so bili v dna srca, da je narod, kojega sinovi so duševne kapacitete, kakor je n. pr. Kranjec, ki se mu že z obraza bere "visoka" inteligenca, nesebična plemenitost in čistost srca in mišljenja, — res kulturni narod! Taki duhovniki, kakor so Kranjec, napodeni Hribar, skrivnoznanji Klopčič, bivši Lassalski župnik in trgovec s štirk Podgoršek, — taki duhovniki so torej edino in najbolj zanesljivo merilo za kulturo in civilizacijo našega naroda!

Tatovni zemljišč prijeli.

Deset uglednih meščanov v Coloradu, ki so bili v političnih krogih na najboljšem glasu, je bilo pred par dnevi aretiranih radi zemljiške tatvine in drugih sleparij. Vsač izmed njih je postavljen pod varščino \$5000, razum enega, ki stoji le pod \$2500 varščine. Ti boljši lopovi so prišli iz deseterih zapadnih držav v Colorado znamenom, da bodo sleparili. In res so že več let sleparili državo za zemljišča, bo

gata in premoğu in gozdovilit.

100 oseb padlo v vodo.

Zadnje nedelje je napravilo kakih 1000 članov švedskega društva "Walhall" v Tacoma, Wash., daljši izlet. Ko so se odpravljali na ladjo, ki jih je imela prepeljati do tvoj v Tacoma, se je nenadoma zlomila brv, ki je vezala breg z ladjo, in kakih sto oseb (moykih, žen skih in otrok) je padlo v 30 čevljev globoko vodo. Štiri osebe so utonile, mnogo pa je teško poškodovanih.

Hud vihar.

je razsajal v ponedeljek dne 24. t. m. po vseh severo-zapadnih državah. Mestece Medicine Lodge, Kans., so omenjenega dne obiskali zaporedoma kar trije-orkani-vrtinci in napravili velikansko škodo. Porušenih je 25 hiš v severnem delu mesta. Tudi mnogo ljudij je prišlo ob življenje. — Isto se poroča iz raznih krajev države Minnesota. Tako je v okolici mesta Crookston polomil večje stevilo dreves, v mestu sarnem pa neko hišo odnesel kakih pet sto korakov daleč in jo končno prekučnil v reko. K sreči gospodarjeve družine ob istem času ravno doma ni bilo.

Nepričakovana smrt.

Na čuklen način sta našla pretčeni ponedeljek gospa Klara Larson in njen 14 letni sin v St. Paulu, Minn., svojo smrt. Ko sta med hudo uro jemala perilo, ki se je sušilo, raz vrvice, je nenadoma tresčilo v drevo, na katerem je bil privezan eden konec vrvice. Strela je švignila po molki vrvice do tja, kjer sta stala mati in sin, ter oba na mestu ubila.

Poroke.

V Barberton, O., sta se poročila pretčeni teden dva člana ondotepega društva "Triglav" S. N. P. J., in sicer:

predsednik g. Martin Železnikar z gospico Frančiško Dormiš, ter

g. Ivan Balant z gospico Miciko Opeka.

Oba imenovana sta vrla člana naše dične Narodne Jednote ter navdušena za njen napredek. Upamo, da bosta tudi v svojem novem stanu ostala zvesta svojim načelom.

Novima paroma kličemo: "Slava" in "Bilo srečno!"

Desetletnica "Slovenskega Sokola" v Clevelandu.

Iz Clevelanda se nam pod 25. jun. poroča sledeče:

Tukajšno društvo "Slovenski Sokol" bo obhajal dne 4. julija t. l. popoldne v Lakeside Gardenu pri Gordon parku redko slavljje, in sicer desetletnico svojega obstanka, ter razvitje dragocene nove društvene zastave. Pri tej priliki nastopi "Sokol" prvič v čepcah, namesto dosedajnih klubov, po vzoru slovenskih sokolskih društev v stari domovini.

Te redke slavnosti se udeležijo z malimi izjemami vsa tukajšna slovenska društva ter žensko društvo "Slovenskih Sokolice" s častnim zastopstvom kot kumice novi zastavi v okrašenih kočijah.

Po pripravah in zanimanju s strani občinstva soditi, utegne biti ta slavnost najimpozantnejša, kar jih je dosedaj priredilo kako tukajšno slovensko društvo. Želeti je ta dan le ugodnega vremena, drugo pride itak samo ob sebi.

Čvrsto razvijajočemu se Sokolu kličemo za ta velpomemben dan: Vivat, crescat, floreat!

Na devinski skali.

Zgodovinska povest.

Tretji del.

(Nadaljevanje.)

III.

Gospa Juta je v prvem trenutku mislila, da z lahkoto zaprede Konrada Sežanskega v svoje mreže in ga odvrne od Jurja, toda ko prva besede, ki jih je Konrad izpregovoril, so jo prepričale, da stvar ne pojde tako gladko in tudi ne lahko. Domnevala si je, da postane Konrad suženj njenih želja, čim se le njene ustnice dotaknejo njegovega čela, ker je bila prepričana, da ima vsaka žena vsakega moža v oblasti, dokler mu ničesar ne dovoli — toda spoznala je, da se je pri Konradu zmotila.

Juta plem. Marehland pa ni bila žena, ki bi se znala odpovedati kakšni želji in opustiti kak namen. V dobi velike ženske razuzdanosti, ko je bila pravost na Furlanskem in na Goriškem malo v čišlih, se ženske v ljubezenskih stvareh niso plašile nobenega krakara, najmanj pa še gospa Juta.

Govorila je le malo s Konradom, ali spoznala je, da ga mora prepričati o svoji ljubezni, če ga hoče pridobiti za svoje namene. "Kaj želite, milostiva gospa, da storim za Vas? Za en Vaš pogled storim vse, kar hočete!"

Gospa Juta je zdaj morala na dan z barvo. Še enkrat si je ogledala Konrada. Izraz njegovega obraza je bil tako plemenit in čist, da se ni upala govoriti, misleč, da z eno samo besedo vse pokvari. Zavzdihnila je in potem tiho rekla:

"Oprostite mi, Konrad, da nisem bila popolnoma odkritosrčna. Jaz ne želim ničesar od Vas."

In kakor bi govorila sama s seboj, je dostavila: "Ah, kako sem se varala."

Gospa Juta je upala, da bo Konrad razumel njen vzdih, upala je, da se je oklenejo njegove roke, da jo objame s poljubi in pripravljena je bila, da mu vse dovoli. Ali Konrad je bil šele 18 let star, ljubil je gospo Juto s sveto ljubeznijo in se ni upal tolažiti njenega vzdihla sebi v prid. Molče je sedel na njeni strani in jo molče občudoval.

Nekaj časa je gospa Juta ugibalala, kaj naj stori, potem je pozvonila in dve služkinji sta prinesli v sobo bogato obloženo mizo. Juta je povabila Konrada, naj ž njo večerja in sedla sta za mizo.

Pogovor se je dolgo časa sukal samo okoli vsakdanjih reči. Le enkrat se je začudil Konrad, ko je namreč gospa Juta izrekla nekoliko trpkih besedi o devinskem vladarju.

"Milostiva gospa, Juri je vsekok plemeniti značaj," je skromno omenil Konrad. "Vse plemstvo je lahko ponosno, da ima takega viteza med seboj."

Gospa Juta se je sarkastično zasmejala.

"Ne zamerite mi, vitez Konrad, da nisem Vašega mnenja," je dejala gospa Juta. "Ali vitez, ki ne spoštuje ženske časti, ki se hvali s tem, če se mu posreči premetiti kako žensko, ta ni plemenitega značaja."

Konrad je povsili glavo. Spomnil se je, kako prezirljivo se je Juri izrazil pri raznih prilikah o gospe Juti in dasi mu je bilo težko pri sreči, je moral vendar priznati, da Juri ni lepo ravnal, ko je ljubezen gospe Jute tako plačeval. Juta je bila obzirna in je zasakala pogovor na druge stvari, za kar ji je bil Konrad od sreča hvaležen.

Po končani večerji sta Juta in Konrad zopet sedla drug poleg drugega. Močno vino je bilo razgrela Konradovo kri, goreči pogledi gospe Jute so azvneli njegova čustva. Prijel je Juto

za roko in jo z drhtečimi ustmi poljubal in ker mu ni branila, se je končno ojunčel in začel šepetati o svoji ljubezni. Juta je naslonila svojo glavo ob njegovo ramo, mirno je pustila, da jo je privil k sebi in jo poljubil na ustne. V svoji razburjenosti ni Konrad zapazil, da je Juta z desno roko skrivaj pritisnila na gumb ob strani njenega sedeža in ni slišal, da je zapel majhen zvonček. Ko na to je ugasila luč ki je razsvetljevala sobo, dvoje mehkih rok je objelo Konrada in čutil je na svojih ustnih vroče poljube...

Že se je začelo zunaj daniti, ko sta se Juta in Konrad prebudila iz svojih ljubezenskih sanj. Konrad je užgal svetilko, ki je stala na stranski mizi in je strahoma zapazil solze v Jutinih očeh. Pokleknil je pred njo in vprašal:

"Kaj ti je, ljubljena moja Juta? Ali ti je mar žal, da si me uslišala?"

"Ne, moj Konrad! Kako naj mi bo žal, da sem bila nekaj ur neskončno srečna. Zdaj veš in ne dvomiš več, da te ljubim, moj Konrad, iz vse duše in iz vsega srca. Zdaj ti lahko povem, da te ljubim od tistega trenutka, ko sem te prvič videla in vedela sem, da bom prvi trenutek ljubezenske sreče, ki ga preživim s tabo, plačala s tem, da bom morala jokati vse svoje življenje."

"Zakaj bi morala jokati, zlata moja Juta? Kaj nisem jaz tu, da te branim proti vsem sovražnikom?"

"Ah, dečko moj, kaj mi to pomaga. Rekla sem si, da ne maram živeti, če si ne pridobim tvoje ljubezni; zdaj, ko vem, da me ljubiš, pa me je strah, da te izgubim, da bom morda zapustila ta svet, ne da bi doživela še kdaj kako uro ljubezni s teboj."

"Povej mi vendar, Juta, kaka nevarnost ti preti?"

"Čemu naj ti to pripovedujem, čemu naj si kvarim srečo nekaterih ur? Ne vprašuj me ničesar, kajti ne bom ti povedala ničesar. Raje bom za svet vprašala kakega prijatelja."

"Ali ti nisem jaz več, ko vsi prijatelji skupaj? Ali nisem jaz edini, od katerega smeš in moraš zahtevati ne le ljubezni nego tudi vdanosti in brambe v vseh slučajih življenja?"

"Ne, moj lepi gospod," je smejé se med solzami odgovorila Juta. "Ti nisi moj prijatelj. Samo resni, strogi ljudje, ki ne znajo poljubovati, so prijatelji. Jaz potrebujem prijatelja, ki mi bo dal resnih in strogih svetov — ti pa si moj ljubeč, kateremu sem iz ljubezni darovala vse, kar je mogoče darovati."

"Torej nisem dosti izkušen in moder, da bi ti mogel kaj svetovati?"

"Tega nisem hotela reči, saj sem te pravzaprav poklicala sem, da te prosim sveta."

"Torej vendar! Prej pa si govorila drugače!"

"Ker nisem hotela, da bi resne skrbi motile mojo ljubezensko srečo."

Objela in poljubila sta se vnovič in vnovič se topila ljubezenske sreče.

"Slušaj, moj Konrad," je rekla Juta, ko je zopet sedela na svileni blazini poleg zaljubljenega mladeniča "in jaz ti zaupam, kar bi smel prav za prav izvedeti šele čez več časa. Iz ljubezni ti zaupam tajnost, ki bi znala uničiti mnogo nadej če bi se razvedela. Lej, Konrad, jaz te ljubim že davno, a ker se mi nisi približal, sem morala molčati in skrivati svojo ljubezen na dnu svojega srca. Hlinila bi se, ko bi rekla, da nisem koprnela po tvojih poljubih, ali če bi ti poznal ženske, bi vedel, da je ljubezensko koprnenje zadnja stvar, ki jo kaka ženska izda. Svojo ljubezen sem nosila v svoji duši in ti bi morda ne bil nikdar zanjo izvedel, da me niso zunanji okolščine prisilile, iskati moža, ki bi hotel posredovati med menoj in med Jurjem Devinskim. Obrnila sem se naj-

prej do goriškega grofa Majnharda, ali ta je mojo prošnjo moral odbiti, ker živi v sovraštvu z devinskim vladarjem. Dalje sem naprosila Otona Vipavskega za to posredovanje, ali tudi ta mi ni mogel ugoditi, nego mi je povedal, da zna že tekom prihodnjih tednov priti med njim in med Jurjem do vojne. Ali kar me je najbolj presenetilo, to so bile njegove besede: Obrnite se do Konrada Sežanskega; ta je pri devinskem vladarju skoro vsega mogočen."

"Ali je bil to povod, da si me poklicala semkaj?"

"Da, moj lepi gospod!" je s kometnim smehljajem odgovorila Juta. "V tem, ko so se njeni beli prsti igrali z dolgimi Konradovi kodri, je nekako sanjavo nadaljevala: "Ko sem se odločila, da te pokličem, sem si rekla, naj si Konrad že misli karkoli, tega ni ve in si tudi misliti ne more, da umiram ljubezni do njega. In dalje sem rekla: Ker me Konrad ne ljubi, me bo resno in važno izpraševal in kot vitez mi ne bo odrekel svoje pomoči, jaz pa ponese svojo ljubezensko skrivnost zopet seboj v svoj samotni grad. Ali če se človek pripravi na hlinjenje, se mu najlaglje zgodi, da ga premagajo njegova čustva. Tako se je meni zgodilo. Ko sem te klicala, sem bila prepričana, da bom lahko prikrivala svoja vroča čustva, a ko si pokleknil pred menoj, ko sem bila slaj tvojih poljubov, tedaj sem pozabila na vse svoje sklepe in namene, na vse, kar sem mislila in računala, tedaj sem se omamljena sreče vdala ljubezenskemu blaženstvu — in zato, moj lepi gospod Konrad, ne moreš ti več postati posredovalec med menoj in Jurjem Devinskim."

Končujé to dolgo pojasnilo se je gospa Juta obrnila zopet h Konradu in ga pogledala z milim očitanjem v očeh. In Konrad jo je gledal, zaljubljen, kakor more biti zaljubljen samo osemnajstletni mladenič, in niti slutil ni, da je postal orodje brez lastne volje v rokah lokave žene. Konrad ni vedel, da je gospa Juta že prekoračila trideseto leto in ni pojmlil, kako ga nadkriljuje, videl je samo, da je lepa in da ga ljubi.

Ponosen je bil, da se je zaupno obrnila na njega in da je prvotno njega hotela imeti za svojega posredovalca in se ni hotel odpovedati tej pravici.

"Lepa gospa," je šaljivo dejal Juti, "ljubezen nalaga tudi dolžnosti. Če sem bil kot plemenitaš vreden, da postanem tvoj zaupnik, imam zdaj dvojno pravico do tega."

"Kako naj mirno govorim s teboj, ko me ysak tvoj pogled razburja."

"Gledal bom v tla, gospa Juta, poslušal bom resno in mirno in resno odgovarjal."

"Ah, ne, to ni več mogoče."

"Če te prosim, Juta."

"Nikar!"

"Ali jaz to zahtevam; zdaj je to moja pravica."

Gospa Juta je naslonila svojo glavo na Konradovo ramo.

"Govoriva raje o čem drugem; govoriva o najini ljubezni, moj Konrad."

"Ne, jaz hočem vse vedeti."

"Kaj hočeš vedeti?" je zakričala gospa Juta in solze so ji zalile oči. "Ali hočeš vedeti, da sem izgubljena žena? Saj je resnica, saj sem se ti vdala; in vdala sem se ti prostovoljno. Zakaj tudi ne? Saj je na svetu mož, ki se je predrznil trditi, da me je pijano ljubezenskega koprnenja peljal iz slavnostne dvorane in užil mojo ljubezen? Ali mar ni tega rekel, ali mu mar ljudje niso verjeli? In ker je to trdil in so ljudje to verjeli, volja to za golo resnico — ali ne? Res je, jaz sem zakon prelomila in imam ljubimca. A ta ljubimec si ti, Konrad, ti edini. Ti lahko to poveš vsemu svetu in jaz bom to sama povedala vsakemu, kdor me bo hotel

poslušati. Povedala bom, da te ljubim, z vso strastjo svojega srca in svoje duše, da hočem biti tvoja sužnja in da ti bom sledila kamor hočeš. Da, Konrad, lahko se javno ponašam, da sem tvoja metresa, kajti to je resnica. Ali kar se govori o meni in Jurju Devinskem — ah —"

Udarila je z nogo ob tla in srđito dvigala stisnjene pesti, da je Konrad trepetaje planil po koncu.

"Torej je laž in obrekovanje, kar se govori o tebi in o devinskem vladarju?"

"Ti vprašuješ — torej dvomiš! Ah, Konrad, da tudi ti tako slabo sodiš o meni —"

"Ne, Juta, jaz ne sodim slabo o tebi in tudi ne dvomim. Moje srce plamti sovraštva do Jurja in kriči po maščevanju."

(Dalje prih.)

Klerikalizem se nagiblje proti večeru. Preživel je svojo dobo in propadel bo in ni je sile, ki bi ga obdržala.

WISCONSIN PHONE 413
LOUIS ROBSSEL
SALOON
Dvorana za društvene seje in v selice. Popotniki dobro došli. Postrežba s stanovanjem in hrano.
24 Union Street.
KENOSHA, WISC.

Naš zastopniki.

Za Eveleth, Minn.: John Rožanc.
Za Calumet, Mich., in okolico: Leo Janko.
Za Chicago, Ill.: Frank Mlađič, 587 So. Centre ave.
Za državo Wyoming: Lorenc Demšar.
Za Conemough, Pa.: J. Bricelj.
Za Johnstown, Pa.: M. Štrukelj.
Za Cleveland, O.: A. Kužnik.
Za Colorado: Joe Dobevec.
Za Ravensdale, Wash.: C. Ermenc.
Za Roslyn, Wash.: A. Jonaček.
Za Milwaukee, Wisc.: John Kalan.
Za Joliet, Ill.: M. Požek.
Za Steelton, Pa.: Joe Majzelj.
Za Clinton, Ind.: John Kolar.
Za La Salle Ill. in okolico: Valentin Potisek.

Opomba. — Cenjeni rojaki v navedenih krajih se smejo z zaupanjem obrniti na imenovane sodruge-zastopnike, bodisi z naročbo na list ali knjige.

Somišljeniki! Spominjajte se obrambnega sklada!

MODERNI FOTOGRAFIČNI ATELJE
L. Hagendorff.
Vogal Reed in Oregon ul. V MILWAUKEE, WIS.
Znižane cene za poročne slike.

\$9.85
Za dobro volneno obleko ali površnik.
Pristala se vam bode, kakor da je izdelano po naročilu in meri. V zalogi imamo tudi na stotine drugih raznovrstnih oblek od \$7.50 do \$20 in vam jamčimo, da za to ceno ne dobite boljšega blaga nikjer v mestu. Velikost, barva in moda vsih vist na izbiro. Pridite in poglejte.
THE ATLAS CLOTHING®
Vogel 18th St. in Blue Island A.
JELINEK in MAYER, lasnika.

MOČNO BLAGO.
Najbrže, da ste videli že kako oznanilo in si predstavljali, kako po ceni se blago dobi. Ali se spominjate, kako slabo blago ste dobili in si sami sebi rekli: "Nikoli več tam ničesar ne kupim". Večina nas ima tako skušnjo, in če je vi niste imeli, štejte se srečnim. Mnogokrat vidite take predmete oznamovane in tako lepo popisane, da se vam priljubijo in si jih hočete nabaviti. Grete in si jih ogledate in najdete, da niso niti polovice one vrednosti ali kakovosti kakor opisano. To je glavni vzrok, da mi ne navajamo naših cen po oglaših. Nekatere prodajalne trde, da cena tega ali onega predmeta je za polovico nižana. Mi tega ne storimo, kajti vsakdo vé, da nekaj dobička moramo imeti, ker sicer ne bi mogli eksistirati. Naša trgovina obstoji vže 15 do 20 let in todokazuje, da zadovoljimo ljudstvo. Pridite k nam in si ogledajte blago in ceno. V zalogi imamo najlepšo vrsto oblek, slavnikov, klobukov, letne spodnje obleke itd.
Pridite in ogledajte si naše vzorce za možke obleke.
J. J. DVORAK & CO.
UNION CLOTHIERS & TAILORS.
598-600 BLUE ISLAND AVE.

Lev Tolstoj: Moje verstvo.

Poslovenil Ivan Kaker.

(Nadaljevanje.)

VIII.

Saduceji, ki niso verovali na oživetje mrtvih, so bili mnenja, da je Kristus s Fariziji, verujočimi na osebno vstajenje, enakih mislij, in ko so ga potem uprašali: "Komu bo pripadala žena sedmerih bratov?" — je Kristus docela jasno in določno zavrgel nauk enih kakor drugih.

On pravi (Matevž 22, 29—32; Marko 12, 24—27; Luka 20, 34—38): "Vi ste v zmoti in ne poznate niti pisma niti moči božje." In zametajoč vero Farizejev, pravi: "Vzбудitev mrtvih v zopetno življenje ni niti telesno niti osebno. Oni, ki vstajenje (t. j. duševno) dosežejo, postanejo otroci božji in živijo kot angelji (moč božja ali svetovna sila, energija) v nebesih (t. j. v bogu, vesoljstvu). Osebna uprašanja, kakor: "Če gava bo žena?" — pa za nje ne bodo mogla eksistirati, ker bodo, v združitvi z Bogom (to se pravi: utopeč se po svoji osebni smrti v vesoljni svetovni sili), prenehali biti osebnost sama za se. Kar se pa tiče uprašanja, je-li vera na vstajenje sploh opravičena, pa pravi Kristus, odgovarjajoč Saducejem, ki so verovali le na pozemsko življenje in ki niso priznavali nobenega drugega življenja razun telesnega, pozemskega: — "Niste-li čitali, kaj vam je Bog rekel? V pismu stoji: "In Bog je rekel Mozesu: jaz sem Bog Abrahama, Bog Izaaka in Bog Jakoba." Če je Bog Mozesu rekel, da je Bog Jakoba, potem Jakob ni bil mrtev za Boga, kajti Bog je le Bog živih, in ne mrtvih. Bogu so vsi živi. In raditega, če eksistira živ Bog, potem je živ tudi človek, ki se je utopil v večno živem Bogu (v naravnih silah, ki so večne).

Proti Farizejem pravi Kristus, da pri zopetni vzbuditvi k življenju ne more biti govora o kakem vstajenju mesa ali o posmrtnem življenju osebe kot take. In proti Saducejem pravi, da je poleg osebnega in začasnega življenja še neko drugo življenje v združitvi z Bogom.

Taječ na eni strani osebno, telesno vstajanje, priznava Kristus na drugi strani posmrtno življenje v tem smislu, da prenese človek svoje življenje na Boga. Kristus uči odrešenje od osebnega življenja in spravlja to odrešenje v odvisnost od pogoja, da povisamo v sebi sinu človekovega in da živimo v Bogu. In ko združita svoj nauk z naukom Hebrejcev o Mesijevev prirodu, govori Hebrejcem o vstajenju sinu človekovega od mrtvih, a ne v smislu telesnega in osebnega vstajanja, temveč o zbujuju življenja v Bogu. O vstajenju mesa in osebe pa ni govoril nikdar. Najboljši dokaz za to, da ni nikdar takega vstajanja oznanoval, sta baš oni edini dve mesti, ki jih navaja cerkev v potrdilo, kakor da bi učil Kristus vstajenje mesa v cerkvenem smislu. Ti dve mesti se nahajata pri Matevžu 25, 31—46 in Janezu 5, 28—29. Prvo mesto govori o prihodu t. j. o vstajenju, povisanju sinu človekovega (o čemur je govoril pri Matevžu tudi 10, 23), in nato se primerja veličastvo in moč sinu človekovega z veličastvom in močjo posvetnega kralja. Na drugem mestu pa se govori o ponovitvi pravega življenja tukaj na zemlji, kar je izraženo tudi v prejšnjem 24. verzu.

Treba se nam je le ugledati v smisel Kristusovega nauka o večnem življenju v Bogu; zadostuje že, da si predočimo nauk hebrejskih prerokov: — in razumeli bomo, da bi Kristus, če bi hotel oznanovati nauk o vstajenju mrtvih, ki je ravno tačas prehajal v talmud in bil predmet nesčisljivih preprirov, — ta svoj nauk jas-

no in določno izrazil; a baš nasprotno: ne le da tega ni storil, je ta nauk celó zavrgel, in v nobenem evangelju ni najti niti enega mesta, ki bi to potrjevalo; kajti ravnokar zgoraj navedeni mesti povesta čisto nekaj drugega.

O svojem osebem vstajenju pa — in naj se še tako čudno zdi vsem onim, ki evangelijev niso študirali sami! — ne govori Kristus nikdar ni nikjer. Ako obstoji — kakor trdijo teologi (cerkev) — podlaga Kristusovega nauka v tem, da je Kristus od mrtvih vstal, potem bi moral pač vsakdo domnevati, da bi najmanjše, kar bi se moglo zahtevati, bilo to, da bi Kristus, ki je vendar moral že naprej vedeti, da bo od mrtvih vstal in da bo njegovo vstajenje tvorilo glavno versko dogmo, — da bi Kristus moral to vsaj le enkrat jasno in določno povedati. Tega pa ni storil, in v vseh naših kanoničnih evangelijih ni o tem niti z besedico omenjeno. — Kristusov nauk obstoji marveč v tem, da povisamo v sebi sinu človekovega, t. j. spopolnjevanje in splemenititi bistvo človeškega življenja, ter se pripoznati za sinu božjega (ali: čutiti se del Boga, — del večne narave). V sebi samem pooseblja Kristus človeka, ki se priznava za sina božjega. Svoje učence sprašuje (Matevž, 16, 13—20): "Kdo, pravijo ljudje, da je sin človekov?" Učenci odgovarjajo, da ga nekateri smatrajo za čudovito od mrtvih vstalega Janeza ali pa za kakega preroka; drugi menijo, da je Elija, ki je došel iz nebes. In on uprašuje: "In za koga me pa vi imate?" In nato odgovori Peter, ki razumeva Kristusa kakor on sam: "Ti si Mesija, sin živega Boga." Kristus reče: "Niti meso niti kri ti nista tega razodela, temveč naš oče v nebesih" — to se pravi: Tega nisi zato razumel, ker si veroval človeškim pojasnilom ali govoricam, temveč zato, ker si, priznavajoč se za sina božjega, razumel mene. In ko je Petru razložil, da temelji na tem božjem sinovstvu prava resnična vera, je rekel Kristus ostalim učencem, da naj nikomur vnaprej ne povedo, "da je on Jezus, Mesija".

In potem je izpovedal, da bo, četudi ga bodo, njega, sinu človekovega, ki se priznava za sina božjega, trpinčili in mučili do smrti, — vsejedno zopet prišel in slavil zmago nad vsem. In te besede so se razložile tako, kakor da je z njimi prerokoval svoje vstajenje.

(Dalje pride.)

Ameriške železnice.

II.

(Nadaljevanje.)

Ti neprimerno visoki denarni prispevki od ljudske strani pa niso bili edini viri, iz kojih se je stakal denar v žepu železniških družb. Železniške družbe so bile deležne še mnogo večjih daril v obliki prostih zemljišč. Leta 1850 se je podarilo železnici Illinois Central, Mobile & Ohio ogromno množino sveta v obsegu 4 milijone oralov v ta namen, da se pomaga zgraditi proga Chicago—New Orleans. Statistika nam pove, da se je v teku prihodnjih dvajset let dovolilo osem takovih daril raznim železniškim družbam. V večje razumevanje glede velikosti teh daril konstatiramo sledeče: illinoisko darilo določuje dve sto čevljev široko zemljišče za tir cele železniške proge, kakor je dolga, poleg tega pa še na vsako stran tira sveta v približni širini šestih milj: torej za vsako miljo zgrajene proge šest kvadratnih milj darovanega zemljišča!

Zemljiška darila železnicam, ki vodijo preko Rockijskega pogorja (Rocky Mountains) proti Tihemu oceanu, pa so bila celó še bolj sijajna.

Glasom določb kongresa iz leta 1862 in 1864 je železniškim družbam, ki bi zvezale reko Mis-

soljenih deset kvadratnih milj zemljišča za vsako miljo zgrajene proge. Površje zemljišča, ki je postalo na ta način last železniških družb, meri 33 milijonov oralov, torej veliko več kakor cela država Pennsylvania. Raznim železniškim družbam v teku 20 let (od l. 1850—1890) darovano zemljišče meri skupno 155 milijonov oralov, torej darovan je bil svet, ki je petkrat večji nego Pennsylvania ali nekoliko večji kakor celo nemško cesarstvo.

V bojazi, ki se je občutila nekako instinktivno, da ne bi roparske družbe kasneje prodajale tega darovanega zemljišča izsešanemu ljudstvu proti visokim cenam, je kongres Združenih držav določil, da se naj družbam le z denarnimi prispevki gre na roko, in zgodilo se je, da je vlada obsipala te družbe z zlatom v vrednosti sto in sto milijonov dolarjev.

Natančen opis vseh načinov ropanja in izkoriščanja vlade in ljudstva po železniških družbah bi zahteval najmanj eno leto vztrajnega pisanja, in delo bi obsegalo par debelih knjig.

Tukaj naj bo omenjen samo en vzgled, ki jasno kaže, kakih zvižaj se je posluževalo vodstvo Southern Pacific železnice. Stroški zgradbe te železnice so bili proračunjeni na okroglo \$6,500,000. A v resnici ni družba nič več in nič manj kakor petnajst milijonov dolarjev izplačala "kontraktorjem" — t. j. sami sebi; kajti dotični kontraktorji so bili člani železniške družbe. Različnim bankirjem pa se je izdalo varščin v vrednosti do 40 milijonov dolarjev. Kakor kažejo torej kompanijske knjige, je zgradba stala v resnici \$55,000,000, namesto, kakor je bilo prvotno proračunjeno, \$6,500,000! Izdali so "water stocks", t. j. delnice, kojih nominalna vrednost je bila še večja kakor ona železnice. In kaj je nastalo? Delnice so bile vse razprodane in denarja je prišlo notri ko toče, — in ko so imeli dovolj denarja, je bančni sindikat (t. j. družba sama) zahtevala svoje plačilo, — in posledica temu je bila, da je železnica bankerotirala. Delničarji so izgubili vse, kar so založili. Kompanija pa je obdržala železnico in poleg tega napravila lep denar!

Izdaja takih "watered stocks" in ekscenčnih obveznic (bond obligation) ima dvojen namen. Prvič: zainteresirati lahkoverno ljudstvo, t. j. male srečlovece in spekulante, ki radi vse verjamejo, kar jim kdo natvezi, — samo da jim oddalež pokažeš ponarejen dolar. Denar, pod tako pretvezo pridobljen, pomaga polniti žepu sleparjem v velikem obsegu in bančnim sindikatom. Zadnji seveda vedno tako ukrenejo, da si pridržijo zadostno število deležev, tako da ostane kontrola vedno v njihovih rokah. Drugi namen teh "watered stocks" pa je ta, da se z njimi prevari državo za predpisane davke z ozirom na čisti dobiček družbe. Država v tem slučaju nima tako natančnega vpogleda, kako v resnici družba stoji, koliko je pravzaprav čistega dobička itd.; kajti družba jo lahko na razne načine preslepi in spelja v zmoti. Če se ljudstvo potem pritožuje radi previsoke voznine, pa pride družba s knjigami in s "številkami (?) dokaže", kako majhen da je čisti dobiček, da ji nikakor ni mogoče znižati vozne ceno, še manj pa visoke davke!

To je jasen dokaz, na kako brezvesten način se država in ljudstvo goljufava.

(Dalje pride.)

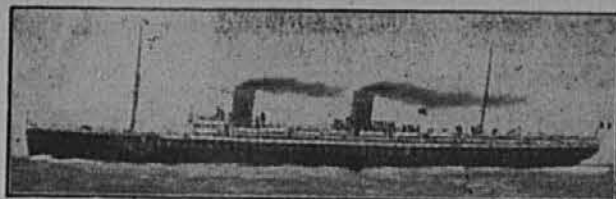
Delavci! Pristopajte k delavskim unijam, kjer se nahajajo v vašem okolišču. Posebno velja to rudarjem v Minnesoti in drugod po zapadu, koder ima Western Federation of Miners svojo lokalne unije.

Organizacija je moč, s katero računajo vaši delodajalci.

Direktna zveza z Avstrijo, Ogrsko in Hrvaško
FRANCOSKA PROGA

Compagnie Generale Transatlantique

GLAVNA PREVOZNA DRUŽBA.

New York v Avstrijo čez Havre Basel. Veliki in brzi parobrodi.
La Provence 30.000 HP | La Lorraine 22.000 HP
La Savoie 22.000 HP | La Touraine 15.000 HP

Potniki tretjega razreda dobivajo brezplačno hrano na parnikih družbe. Snažne postelje, vino, dobro hrano in razna mesna jedila

Parniki odplujejo vsak četrtek.

Glavni zastop na 19 State St. New York.

MAURICE W. KOZMINSKI, glavni zastopnik za zapad, na 71 Dearborn St. Chicago, Ill.

Frank Medosh, agent na 9478 Ewing Ave. S. Chicago, Ill.
A. C. Jankovich, agent na 2127 Archer Ave. Chicago, Ill.
Pavi Sarič, agent na 110—17. cesta, St. Louis, Missouri.

Slovinci pozor!

Ako potrebujete odeje, klobuke, sragee, kravate ali druge važne reči za možke — za delavnik ali praznik, tedaj se oglasite pri svojem rojaku, ker lahko govorite v materinščini.

Čistim stare obleke in izdelujem nove
po
najnovejši modi in nizki cenli.

JURIJ MAMEK, 581 S. Centre Ave.
blizu 18. ulice Chicago, Ill.

M. A. WEISSKOPF, M. D.

ZDRAVNIK IN RANOCELNIK

885 Ashland Ave., Chicago, Ill. TEL. CANAL 476

Urađuje na svojim domu:
od 8.—10. ure predpoludne
od 1.—3. ure popoldne in
od 6.—8:30 ure večer.

V lekarni P. Platt,
814 Ashland Ave.:
od 4.—5. popoldne.
Ob nedeljah samo od 8.—10,
ure dopoldne doma in to le izjemoma v prav nujsnih slučajih.

DR. WEISSKOPF je Čeh, in odličan zdravnik, obiskujte torej Slovana v svojo korist.

Čemu pušiš od nevednih zobozdravnikov izdirati svoje, mogoče še popolnoma zdrave zobe? Pušiš jih zaliti s zlatom ali srebrom, kar ti za vselej dobro in po najnižji ceni napravi.

Dr. B. K. Simonek
Zobozdravnik.

544 BLUE ISLAND AVE.
CHICAGO, ILL.
Telefon Morgan 433.

Pozor!

Pozor!

Slovinci.

"Salon" z MODERNIM KEGLJISCEM

Sveže pivo v sodčkih in luteljkah in druge raznovrstne naravno pijače — najboljše in najfinejše unijske smodke. Potniki dobe čedno prenočišče za nizko ceno. Postrežba točna in izborna.

Vsem Slovincem in drugim Slovanom se priporoča

Martin Potokar, 564 S. Centre Ave. Chicago, Ill.

Hermanekove želodečne kapljice.

Najbolje sredstvo za vse želodečne neprilike, kokor nepreizguba teka, slab okus v ustih, zabasanost in ščipanje. Vzeti jih je vsak dan trikrat, pred jedjo, in sicer v majani žličici za čaj s polovico kozarca vode. Cena 50c; po pošti 55c. Pošljite poštno znamko.

J.C. HERMANEK, lekarnik.
585 Centre Ave. Chicago.

"Glas Svobode"

[THE VOICE OF LIBERTY]

WEEKLY

Published by The Glas Svobode Co
669 Loomis St. Chicago, Ill.Entered at the Post Office at Chicago, Ill., as
Second Class Matter.

Subscription \$1.50 per year.

Advertisements on agreement.

Prvi svobodomiseln list za slovenski
narod v Ameriki.

"Glas Svobode" izide vsaki petek

a velja za AMERIČKI:

za celo leto \$1.50

za pol leta 75c

ZA EVROPO:

za celo leto kron 10

za pol leta kron 5

Naslov za dopise in pošiljate je

"Glas Svobode"

669 Loomis St. CHICAGO, ILL.

Dopisi.

Chicago, Ill., 20. junija.

To leto v jeseni bo nekako osem let, odkar sem se preselil iz Kranjskega, na tokraj planeta in ne morem se pritožiti čez njega; najmanj se imam pravico pritoževati čez dobre stvari, ki so na tokraj planeta — katerih, bog dal — ni mnogo...

V osmih letih človek marsikaj doživi, že je ustvarjen tako, da hoče živeti. Jaz sem doživel marsikaj; tako — mislim — tudi drugi; toda vse ni važno, kar človek doživi ali preživi; sicer bi važnos sploh ne imela svojega pomena. Kadar človek doživi kaj važnega, to se pravi nekaj posebnega, ne vsakdanjega, tedaj si pač sme dovoliti, tisto važnost povedati javno, ker vse mogoče je, da si kak bližnji pridobi iz te važnosti kak pouk.

Dne 13. junija t. l. sem doživel nekaj posebnega. Stvar je, da govorim od kraja, sledeča:

Nekdo usmiljenih samaritanec, ki se jih ne manjka na tem planetu, je okusil, da je nagon nature močnejši kot 10 božjih zapovedi, med katerimi se ena glasi: "Ne želi svojega bližnjega žene," — in izvršil je nad neko ženo nemoralnost. Dejstva so dobila pot v predale "Glas Svobode", in eden samaritskih tovarišev je našel priložnost, da je list "Gl. Svobode" denunciral pri poštnem uradu, češ da se list pošilja potom pošte z "nemoralno" vsebino, — nakar je superintendent poštne pošiljate II. razreda stvar izročil državnemu pravniku.

Državni pravnik je izposloval pri zveznem sodniku L—su tozadevno aretacijsko povelje, nakar je bil urednik K—r postavljen pod \$1000 varščine, dok se sodba ne izreče. Urednik K—r si je preskrbel pravnika L. S—a. V sredo, 13. junija je prišla zadeva pred porotnike v navzočnosti sodnika L—sa.

Tisti dan sem na prošnjo prijatelja M—a odvedel gospo P—k na kraj, kjer se je vršila obravnava. (Vršila se je v zveznem posloppju čikaške pošte.)

Gospa P—k je namreč prišla iz 100 milj oddaljenega mesteca s tisto ženo, nad katero je "usmiljeni" samaritanec izvršil nemoralnost z namenom, da bi v slučaju potrebe pričala v prid K—rovi obsodbi.

Bilo je nekako ob pol treh popoldne, ko sva vstopila v sodniško dvorano, katera je bila precej zasedena. Vseda sva se v zadnje klopi in poslušala zaslusbo prič ter umešavanje pravnikov. Porotniki so si jednako mereno podpirali glave in motrili zadevo, — ali pa so bili zamišljeni na svoj krompir in koruzo; kajti bili so večinoma farmerji.

Ceremonije so hkrati prenehale, in nastal je odmor, ki pa ni trajal dolgo; kajti zagovornik je pričel svoj zagovor.

Ne bom pisal vsebine zagovora, rečem pa, da je govoril iz srca in govoril tako, da so nekaterim po-

rotnikom zaigrale solze v očeh. In sam sem čutil v srcu, da me je njegov govor ganil. Nič nernavnega ni to, posebno če se človek zaveda, kako stoje toženci v tačih slučajih, ko jih ima država na vrvi, brezmočni pred avtoriteto.

Ne soglašal bi z urednikom K—rom niti z zagovorom pravdnika v toliki meri, ako bi ne vedel, da je tisto resnično, kar se v predalih "Gl. Svobode" pisalo — dasi v neprevidni obliki, — toda vedel sem tudi, da hočejo "usmiljeni" samaritani izkoristiti državno moč, in pokriti svoja dejanja pred nevedno maso s plaščem zveznih zakonov Zed. držav.

Zato sem čutil simpatijo do toženca in do zagovora, ki ga je imel odvetnik S—l. Še več, moja simpatija je zadobila dejansko lice, ko je S—l končal. Mehanično, impulzivno so padle roke skupaj, in v tihi sodniški dvorani se je začelo ploskanje. Samo nekolikokrat, mislim petkrat, sem tlesnil z dlanjo ob dlan in nastala je zopet tišina v dvorani. Ozrl sem se, a nobenega posnemalea nisem zasledil.

Zavedel sem se situacije in vstal sem, vzela klobuk ter se napravil, da grem pred sodnika; kajti takoj, ko se je začelo tleskanje, je zarudel sodnik, in po bliskovito so švigale njegove oči proti zadnjim klopi, od koder je prišel tlesk in takoj je ukazal šerifom, naj pripeljejo dotičnega moža pred njega. Med tem ko sem zapustil klop, sta se že dva šerifa v uniformah bližala in me prišla vsak za eno roko. Kakih pet korakov od sodnikove mize sem obstal. V visoki dvorani je zavladala absolutna tišina; za par minut niti sodnik ni trenil z očmi, ne z rameni.

Naenkrat je namignil sodnik v stransko sobo, in mlad človek, gladkega obraza in z veliko plešo na glavi, je vstopil pred sodnika, kateri mu je nekaj velel. In zopet je bila tihota v dvorani. Ta čas sem porabil, da sem se v naglici ozrl po porotnikih, v strop, kjer so uprto zrle neme rože doli na moč pravice, po sedežih državnih pravnikov, po knjižgi stenografičnega zapisnikarja — in oči so se srečale s sodnikom.

"Kako se pišete?" je uprašal sodnik. — "Frank Petrič," sem odgovoril. — "Kje stanujete?" — "Na 186 N. Union Str.," mu odgovorim. — "Koliko časa ste v Ameriki?" — "Osem let bo v jeseni." — "In čemu ste tleskali tam doli?" — "Soglašal sem z zagovorom," sem odgovoril odločno. Na to mi je v pol zbranih besedah označil red, katerega od vsacega prisotnega v dvorani pričakuje, in naposled je dejal: "Ko bi bili Amerikaneec, (t. j. tukaj rojen), poslal bi vas tri mesece v okrajno jetnišnico; tako pa plačajte \$25 globe."

Obsodba je trpela kakih 12 minut. Nato sta me prišla zopet dva uniformirana šerifa in peljala sta me pred tajnika sodnije. Tam sem še enkrat povedal svoje ime in stanovanje, nato sta pristopila dva civilna šerifa in odpeljala sta me iz dvorane. Po uspenjači smo dospeli v osmo nadstropje, kjer sta me predstavila zveznemu maršalu kot obsojenca, rekši, da imam poravnati rečeno globo. Slučajno nisem imel pri sebi, razen srebrnjaka in nekaj drobiža, nobenega denarja; zato sem uprašal maršala, kako bi naredili. "Dobite si človeka, da za vas to svoto založi," je dejal. "Slučajno, menda ni nobenega znanca tukaj, niti doli v dvorani, ki bi imel to svoto," sem pripomnil. "Poslužite se torej telefona, ako imate kakšega znanca zunaj; kar telefonirajte," je odgovoril maršal. Pri sebi sem imel nekaj vizitnic in na enih teh je bila označena telefonska številka meni poznatega krčmarja s Centre avenue.

Poklical sem ga in mu poročal o zadevi. Odgovoril je, da pride takoj. Vsedel sem se na stol in čital

kapitalistični list "Chicago Journal". Po kratkem odmoru vstopi mlad človek v maršalovo sobo. Nosil je ščipalnik (cviker) in bil oblečen v črn kostum. V njem sem na mah spoznal, da je poročevalec (reporter) kakega časnika. Tako je bilo. Šel je naravnost k maršalovi mizi in mu nekaj šepnil, potem ko je premočil mene, ki sem se kazal, kot zatopljenevca v čtivo. Poročevalec se je vzravnal, maršal pa je nato dejal proti meni: "Ali ne veste, da je proti postavi tleskati v sodniški dvorani?" — "Natura je močnejša kot postava; jaz sem simpatiziral z zagovorom!", sem povdaruil nekako važno. Zasmejal se je mladi poročevalec in važno je pogledalo dvoje modrih oči iz za ščipalnika. Z medenim obrazom je prišel k meni in se sklonil pa uprašal polglasno:

"Kaj je govoril tisti odvetnik, o čem je govoril?" Povedal sem mu le par točk. "Dobro je moral govoriti; sicer bi ne aplaudirali," je pristavil. Nato je napravil resnejši obraz in začel pregledovati neke note, ki so ležale na bližnji mizi.

Točno pet minut čez peto uro je bil prijatelj J—č, katerega je poslal krčmar, z denarjem pri meni, da me odkupi. Neki tajni policaj naju je vedel v šesto nadstropje, kjer se vplačujejo take kazni. Plačal sem \$25 zelenih dolarjev in zahteval potrdilo (rezit); toda tajnik oziroma blagajnik je ugovarjal demonstrativno, češ da država v takem slučaju ne daje "pobotnic", in da popolnoma zadostuje, če je svota vključena v državnem arhivu. Ali jaz sem ostal pri svoji zahtevi in tirjal sem potrdilo. Konečno je odtrgal od bloka en list in začel pisati.

"Vi torej ne verjamete, da gre ta svota tje, kamor spada," je med pisanjem godrnjal klerk.

"Državljan sem istotako kot vi, in sem opravičen zahtevati potrdilo, da sem vam svoto izplačal," sem dejal s povgarkom.

Med tem je bilo potrdilo napisano. Vsebina tega dokumenta se glasi v angleščini:

"Received of Frank Petrič the sum of twenty five dollars in full of fine this day imposed by the Court for a contempt of the Court.

T. C. Mae Millan, Clerk,
by Chas. A. Buckley,
Deputy.

Chicago, June 13. 1907."

Pod temi podpisi pa stoji pešan pečat U. S. District court-a. Vzel sem potrdilo s pristavkom, da sem šele danes okusil kakovost svobode Zed. držav in da sem za eno skušnjo bogatejši, za \$25 pa lažji. —

Ta dan je bil torej zame važen, in zelo važno je obenem tudi potrdilo, da sem za vsak tlesk plačal 5 dolarjev. V istini, važno in značilno za vsacega, ki se prišteva državljanom Zed. držav.

Frank Petrič.

Barberton, O., 23. junija.

Spet sta se ločila dva mladeniča od našega veselega samskega kroga ter prevzela dolžnost, skrbeti za to, da človeštvo ne izumre! Ker sta priljubljena in spostovana pri vseh tukajšnjih slovenskih društvih, posebno pa vrla člana slov. nar. podp. društva "Triglav", delijo gotovo vsi ostali rojaki moje čestitke k obilnemu blagoslovu in neskaljeni zakonski sreči.

Omeniti moram, da je ženina Martina Železnikarja, ki je predsednik društvu "Triglav" počastilo to društvo korporativno, nakar mi je sobrat Anton Štrukelj izrazil čestitke v imenu vsega društva. V svojem nagovoru se je dotaknil tudi lepo se razvijajoče S. N. P. J. Ko je Štrukelj končal, zagrmeli so iz sto in sto grl navdušeni "Živio" klic. Nato se je zahvalil ženini kot društveni predsednik za izkazano počastjenje in obljubil, da hoče tudi vbodoče delati za napredek in korist S. N. P. J. z isto požrtvovalnostjo in gorečnostjo, kakor je to storil doslej kot samec. Opominal je,

da najvztrajamo vsi pri svobodomiselnih načelih in da se naj ne plašimo zaprek, ki jih stavijo nekateri sovražniki svobode in resnice. Prava svobodomiselnost je nepremagljiva in bo končno vendar le izšla iz krutega boja kot zmagovalka. Tem odkritosrčnim ženinovinim besedam je sledilo burno odobravanje.

Ne smem pa pozabiti tudi družega vrlega mladeniča in sobrata Ivana Balanta. Tudi njemu smo priredili skupni obisk, da se poslovimo od njega, predno stopi v zakonsko zvezo. Govorniški posej je prevzel predsednik Martin Železnikar, in njegove iskrene besede so ženina tako ganile, da mu je zaročila solza po njegovem še mladeniškem obrazu. Predsednik se mi je zahvaljeval za njegov trud, ki ga ima kot vesten član bolniškega odbora. Balant se je vsemu toplo zahvaljeval in obljubil še naprej posvetiti vso srčbo svojim dolžnostim.

Dragi bralci "Glas Svobode"! Pred dobrim letom ni bilo ne duha ne sluha o kakem svobodomiselnem podpornem društvu tukaj v Barbertonu. A ozrite se danes v to malo mestece in poglejte, kako veliko stevilo članov ima narodno podporno društvo "Triglav" že danes, v teku tako kratkega časa! Začeli smo čitati list "Gl. Sv.", in ta nam je odprl oči, da smo zagledali resnico tam, kjer je poprej nismo videli, — in spoznali smo svojo lastno korist. Želim torej iskreno, da spoznamo resnico vsi in se zavedamo razmenja do naših črnih "prijateljev".

Franc Tonja.

Milwaukee, 23. junija.

"Nafehtani denar izgini! v judovski žep!" — zaupil je A. S. v svojih umazanih plahti što, 27.

Spričo take nesramnosti in farizejske hinavščine si ne morem kaj, da ne bi žegnanih gospodov okrog A. S. uprašal, kdatn pa izginja oni denar, ki ga Kristusovi namestniki fehtarijo s tako lokavostjo od revnega ljudstva dan na dan, leto za letom in stoletja za stoletjem? Odkod je prišel tisti denar, ki ga zalagate v nezasišano hudobno tožbo, s katerimi hočete ugonobiti baš one ljudi, ki razkrinkujejo vaše farbarije in vaše pohujšljivo življenje?? Mar ste ga li zaslužili v potu svojega obraza in z žuljavimi rokami v kaki fondri, topilnici, ali prenogokopu? Splošno rečeno: — z več o mojstersko premetenosti o nafehtanega denarja si sploh ne morete misliti, kakor je ravno denar, katerega razmetavajo v svojem razkošju oni maziljeni cigani, ki imajo sedaj predržnost govoriti o organizirani bandi za fehtarijo. Ni je bolj ciganske organizirane bande za fehtarijo, kakor je ravno katoliška cerkev s svojimi duhovniki, ki znaajo vedno v mislih le denar in zopet denar, in kojih mažha ni nikdar polna. Duhovniki so za svojo patentirano lenobo, za svoje zdražbe in lopovščine, plačani tako slajno, da se moramo nemarnosti s slepoto udar-

jenega ljudstva čudovno čuditi.

Moje prepričanje je, da smo mi vsi svobodomiselnih Slovencev pristo. voljno in z veselim srcem darovali svoje prispevke za silobran. Ta silobran pa je le izreden poedin slučaj; ki so ga povzročili farji sami, — a ne večno trajajoče fehtarjenje, kakor je to pri duhovniških v navadi.

Pri farjih itak ni nobeden fehtarij in jih nadlegoval, ker prepričan sem, da bi dobil dotični breo-tam, lejer izgubi hrbet svoje pošteno ime.

Svetujemo torej, naj se dotični duhovni gospodje, ki vidijo fehtarijo v tem, da smo mi prostovoljno in iz srca radi priskočili na pomoč našim vsled fatške hudobije preganjanim somišljenikom, — sami sebe za nos počukajo in naj se pogledajo v zrcalu samospoznanja, — in videli bodo, da so le oni sami večni berači, — podrepne truhle, ki ti pride stokrat nazaj, četudi jo stokrat odženeš!

Sedajnišnji borilec proti pogubonosnemu in požrešnemu kapitalizmu za svobodo in resnico pa pokladam na srce, da ostanejo stanovitni pri svojem koristnem delu. "Glasu Svobode" pa želim obilo novih naročnikov, — in končna znaga bo na naši strani prejšlejšej.

Ivan Kalan, 152 Reed Str.

So. Chicago, 19. junija.

Dne 18. t. m. smo imeli v So. Chicagi na 95. cesti nad vse zanimiv in za katoliško bratoljubje jako značilen prizor. Naš rojak Frank Hočevar se je odpravil v staro domovino. Bil je član društva uniformiranih "Vitezov sv. Florijana". Hotel je vzeti seboj društveno kapo za spomin na ameriškega društvenega svetnika, da bi ga tudi v starem kraju obvaroval ognja in drugih nezgod. Ko so uradniki omenjenega društva zvedeli, da hoče tako dragoceno svetinjo seboj vzeti in jo stem oskruniti, so se nekoliko napili v to svrhu, da bodo bolj "junaški", — in šli so ga čakati! Hočevar se je od svojih rojakov poslovil in se odpravil s par spremeljevalci proti kolodvoru. Na potu pa naleti na predsednika Jožeta Povšeta, zapisnikarja Lorenca Černetiča in na vodjo Lorenca Fanotovečana, ki so nanj prežali, oziroma na "sveto" kapo. Ko ga zagledajo, zatulijo prav po katoliško: "Tat, daj našo kapo nazaj!" Osupnjeni in razkačeni Hočevar vrže kapo ob tla — in zdaj je bil ogenj v strehi! Vodja uniformiranih mask pokliče na pomoč vse svetnike, ker je ta "bogokletnik" Hočevar učinil nezasišano oskrumbo, stem da je vrzel blagoslovljeno kapo viteza sv. Florijana ob tla! Pričakoval je menda vsak trenutek, da bo Hočevarja, ki je storil toli predrzen in v nebo upijajoč greh, zdaj pa zdaj požrlo peklenško brezno!! Predsednik Jože Povše pa je med tem časom samo molil (Nadaljevanje na 5. strani.)

Edina vinarna, ki toči najboljšee kalifornijska in importirana vina. Kdor pije naše vino, trdi, da še ni nikdar v svojem življenju ušil boljšo kapljico. Vsi dobro došli!

Slovenska Narodna

Podporna Jednota.

s sedežem v Chicago, Illinois.

Predsednik: JOHN STONICH, 559 S. Centre Ave., Chicago, Ill.

Podpredsednik: MATIJA STROHEN, 443 Main Str. La Salle, Ill.

Tajnik: MARTIN KONDA, 669 Loomis St., Chicago, Ill.

Zapisnikar: ANTON MLADIČ, 937 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Blagajnik: FRANK KLOBUČAR, 9617 Ewing Ave., South. Chicago, Ill.

Nartor-niki: DAN. BADOVINAC, Box 55, Du pue, Ill.
JOHN VERŠČAJ, 1411 Clarence Ave. Chicago, Ill.
MATIJA STROHEN, 443 Main Str. La Salle, Ill.Pomožni odbor: MARTIN POTOKAR, 564 S. Centre Ave., Chicago, Ill.
MOHOR MLADIČ, 617 S. Centre Ave., Chicago, Ill.
JAKOB TISOL, 9002 Strand St. So. Chicago, Ill.Bolniški odbor: MARTIN SKALA, Box 1056 Ely, Minn.
JOSIP MATKO, Box 481 Claridge, Pa.
MATIJA PEČJAK, 819 Chestnut St. Johnstown, Pa.

VSE DOPISE naj blagovole društveni zastopniki pošiljati na I. tajnika Martina Konda; denarne pošiljatve pa blagajniku Frank Klobučarju.

Osrednji odbor S. N. P. Jednote ima vsaki tretji četrtek svojo redno mesečno sejo. Opozarja se vsa društva, ki imajo vprašanja do odbora, da pravočasno dopošljejo svoje dopise jednotnemu tajniku.

Kako sem uredoval kmetijski časnik?

(Po Marku Twainu.)

Prevzete časnega uredovanja kmetijskega lista mi je delalo precej preglavic. Podoben sem bil človeku, ki nikdar v svojem življenju ni videl morja, a je prisiljen prevzeti poveljništvo ladje. Ker sem bil pa v takem položaju, da še nisem maral lakote umreti, mi ni preostalo drugega, nego ta posel prevzeti. Pravi urednik je imel začasen dopust, in jaz sem dobil priliko in poudbo, da ga nadomestujem.

Zavest, da sem zopet v službi, me je navduševala, — in pola za polo popisane papirja je hitela izpod mojega peresa.

Prva številka, katero sem napolnil jaz s svojim duševnim bogastvom, je izšla, — in čakal sem z nestrpnim radovednostjo, kakšen utis bo moje delo na občinstvo napravilo.

Ko sem drugi dan popoldne zapustil pisarno, stala je pred vratmi tolpa doraslih in nedoraslih moških, kakor da bi nekoga pričakovali. Zagledavši mene, pa so se, ko bi trenil, razpršili na vse kraje, in slišal sem enega, ko je spregovoril proti svojemu tovarišu: "To je on!" Da me je to prijeto presenetilo, se samo ob sebi razume.

Dospevi drugo jutro pred pisarno, je zopet stala precejšna množica pred pisarniškim vratni; sem terti po ulici pa so bili raztreseni ljudje, ki so me zvedavo, in kakor se mi je zdelo, z največjim zanimanjem opazovali. V hipu, ko sem se približal množici, se je odmaknila na desno in levo, pustivši meni široko pot skozi njo. Predno sem vstopil v pisarno, sem še slišal nekoga reči: "Poglej ga v oči!" Jaz sem se delal, kakor da bi ne opazil niti najmanjšega zanimanja, katerega je po mojem mnenju povzročevala moja oseba, akoravno me je v sruči veselež, da mi ljudstvo skazuje toliko pozornosti. Sklenil sem ves dogodek svoji teti poročati v obširnem pismu.

Komaj na sem zaprl za seboj vrata pisarne, kar mi udarilo na uho mnogobrojni "Živio"-klici, pomešani s hrupnim krahotanjem.

To pa ni bilo edino, kar me je začelo begati in mi v možganih povzročati neprijetne misli. Ko sem se namreč bližal svoji pisalni mizi, stala sta tik nje dva po kmetisko občevana mladeniča, ki sta, opazivši moj prihod, drug na drugega plaho pogledala, nato pa z velikim ropotom in polomom skočila skozi okno na ulico. — Vse to me je jako iznenadilo.

Pol ure kasneje stopi v pisarno star gospod z dolgo, sivo brado, obdajajočo fin a precej strog obraz.

Na moje vabilo se vsede poleg mene. Bralo se mi je raz obraza, da ga nekaj teži. Snel je svoj klobuk, in položivši ga na tla je izvlekel iz njega rudeč sviznat robcem in zadnje številko našega časnika.

Položil je časnik v svoje naročje in dočim je brisal svoje oči z rudečim robcem, me upraš:

"Ali ste Vi novi urednik?"

Rekel sem: "Da."

"Ali ste že kedaj poprej uredovali kmetijski list?"

"Ne" — sem odgovoril, — "to je moja prva poskušnja."

"Vse kaže na to! Ali ste kedaj poskusili praktično kmetovanje?"

"Ne, o tem ne vem ničesar."

"Nekaj v meni mi je to pravilo."

— pravi stari gentleman, ko je natakal očali na nos ter me z ostrim pogledom motril od nog do glave. Ko je časnik razvil, je rekel: "Hočem čitati, kar je v meni obudilo sum gledé Vaših zmožnostij v kmetijskih zadevah. Bil je ta-le članek. Poslušajte in določite, če ste ga Vi pisali:"

"Repa naj se nikoli ne puli, ker to jo pokvari. Veliko bolj je, če kak dečko spleza gori na drevo in jo otrese."

"Kaj mislite o tem? — brez dvoma ste Vi to pisali."

"Kaj bom mislil?! Jaz mislim, da sem to dobro pisal. Moj svet je dober. Prav lahko si mislim, da se v tej okolici več milijonov vatlov repe pokonča, ker jo pulijo v nezrelem stanju, nego da bi rajše počakali, da jo fantje z dreves otresejo..."

"Tresite Vi rajše svojo staro mater! Repa ne raste na drevju!"

"Oh, ... me raste na drevju! — kdo pa je trdil, da raste na drevju? To je bilo pisano v priliki, — figuratno. Vsakdo, kdor ima le kolhičkej razuma, bo vedel, da sem hotel reči, da naj se potrese grm!"

Te besede so starega moža dvignile raz stola; začel je tretji časnik na tisoče koscev, katere je potem pomandral z nogami v prah, — in ko je s palico parlat udaril po moji pisalni mizi, je rekel, da sem bolj zabit kakor stara krava. Pri odhodu je zaloputnil z vratmi, da se je potresla vsa hiša. Sploh je ravnal tako, kakor da bi mu nekaj ne bilo všeč! Ker pa nisem mogel slutiti, kaj bi utegnulo to biti, mi nisem mogel pomagati!

Kmalu potem se prikaže na vratih dolga, koščena stvar, kateri je do pleč visela gosta griva, in koje obraz je pokrivalo več tednov staro stnišče neobritih kocin. To človeče je obstalo na pragu, kakor da bi okamenelo, kazalec držeč na ustnati, z vzklonjeno glavo in životom kakor da bi poslušalo bogve kako važno vest. Vse je bilo tiho, — on pa je še vedno pošušal. Slednjic je vrata zaklenil in stopal slovesno proti meni. Ko je nekaj časa z največjo pozornostjo ogledoval moj obraz, je potegnil iz žepa naš list ter rekel: "Tukaj — Vi ste pisali to! Čitajte! Ohajšajte moje srce! Jaz trpim grozne muke!"

— Vzel sem in čital, kakor stoji zdočaj zapisano. Ko sem čital stavok za stavkom, sem zapazil, da se njegovo srce olajšuje, da mu njegove poteze na obrazu niso bile več tako strašne in da so izgubljale znake duševnega trpljenja. Blagi miš in t'ha zadovoljnost je začela odsevati raz njegovega obličja, — enako mesečnem svitu čez neskončno puštinjo.

Čital sem to-le: "Guano je fini prič, treba pa je pri njegovih rečih velike skrbljivosti. Importirati se ne sme pred mesecem junijem in ne kasneje ko meseca septembra. Po zimni naj se drži v toplom kraju"

kjer more svoje mlade izvaliti."

In dalje sem čital: "Vidno je, da se bo letos žetev zrna nekoliko zakasnela. Zato svetujemo kmetovalcem, da začnejo suditi koruzne storže in sejati ajdove žgance že meseca avgusta."

"Nekaj o bučah. — Te jagode so v nekaterih krajih jako priljubljene, zlasti v državah na atlantskem obrežju. Ondotni prebivalci jim dajejo prednost pred borovnicami za pite in šankeljne. Tudi rubijo te vrste jagod za pitanje govedine, vendar se morajo v tem slučaju po-mešati z rudečimi jagodami, kar prebavo v veliki meri pospešuje. Buča je edino sadje iz reda pomaranč, katera v severnih krajih bogato obrodi, razun kislih kumar. Skušnje so pokazale, da drevesa od buč nimajo dosti vrednosti kot senčnato drevo, in se torej v drevo-redih ne sadi." —

"Zdaj, ko se bliža toplo vreme in so začeli jajca nesti petelin..."

Razburjeni poslušalec je nenadoma skočil proti meni, zagrabil me za roke in rekel:

"Dosti, dosti, — to zadostuje. Zdaj vrn, da sem pri zdravi pameti; kajti Vi ste od besede do besede čitali ravnotako, kakor sem jaz doma. Ko sem namreč danes zjutraj vse to čital, sem si rekel, da ali s'abo vidim, da se motim, ali pa da sem postal neumen. Sam sebi nisem mogel več verjeti. Šele sedaj sprevidim, da je res tako zapisano, kakor sem čital. Pripovedoval sem svojim prijateljem vsebino Vašega lista, a rekli so mi, da sem znorel. Stražili so me tako strogo, da mi je vzkipela kri; zatulil sem kot divji bivol, izstrgal se jim iz rok in sklenil umoriti prvega človeka, ki mi pride v roke."

Prej pa sem se zažgal svojo hišo. V svojem bližnem domu sem našel na več sosedov in znancev, katere sem napadel in na tla pobil. Eden se mi je umaknil na visoko drevo, vendar ga lahko dobim kedarkoli hočem. Ko sem zagledal Vašo pisarno, sem se odločil, da še Vas osebno poprašam, je-li istina, da ste res tako pisali, kakor sem jaz brai, ali pa sem morda le jaz znorel, kot so trdili moji prijatelji, katerim sem končno sam začel verjeti. In glejte! pokazalo se je, da nisem zblaznel jaz, kakor se mi je očitalo! Srečen je on, ki mi je tibežal na drevo. — Z Bogom, gospod! Z Bogom! Olajšali ste mi srce in razjasnili ste mojo glavo. Moji možgani so prestali napad Vaših člankov, — in zdaj vem, da ni na svetu reči, ki bi jih bilo v stanu še enkrat znešati. Z Bogom, gospod!" —

Da je ta človek radi mene napadel in na tla pobijal sosedo in prijatelje ter svojo hišo zažgal vsled mene oziroma mojega pisanja, mi je bilo jako žal. Čutil sem, da sem solerivec pri teh protipostavnih dejanjih.

To premišljevanje pa je prekinil prihod stalnega urednika. (Mislim sem sam pri sebi: "Ko bi te le zlo-dej zanesel v Egipt, kamor sem ti svetoval, — pa bi jaz tvoj list že v pravi red spravil! Prišel pa si nazaj namagoma, — in če hočem biti odkritosrčen, moram kar izpovedati, da sem ga pričakoval!")

Pravi urednik me je pogledoval žalostno, osupnjeno, skoro obupno. Opazil je polom, katerega so povzročili stari gospod in dva kmetjska paglavca v uredniški sobi. Rekel je: "To je žalosten business! — jako žalosten business! Razbita je steklenica z gumijam, šest šp je v kosih, pljuvalnik in dva svečnika — vse razbito! To pa še ni najhujše! Dober glas časnika je uničen, in bojim se — za vedno. Res je sicer: nikdar prej se svetstvo ni tako trgalo za list kakor zdaj, in nikdar poprej ni imel toliko pomnosti kakor zdaj. To pa se zgodilo le vsled groznih budalosti, ki so tiskane v listu. Prijatelj moj, jaz sem pošten človek. Na ulicah kar mrgoli ljudstva in po platih sedeči čakajo, da bi Vas videli; kajti vsi so prepričani, da ste zblazneli. Ni čuda, — Vaši članki morajo pripeljati vsakoga na to misel! Ti članki so sranceta za časnikarstvo. Za Boga in lega, kaj Vas je vendar napotilo do misli, da ste zmožni uredovati take vrste list?! Vi ne poznate niti temeljnih načel poljedelstva! Vi pišete, kakor da bi bila brazda in bra-

na ena in ista stvar. Vi pišete o skubljenju krav, kakor da bi bile krave ptiči. Vi pripovedujete, kako bi se lahko uporabljale mačke v prejo domačega platna. Vaša novca da ostanejo ostrige mirne, če zaslišijo godbo, — ni vredna niti fige; kajti muzika nima na ostrige prav nobenega upliva, ker o njej prav nič ne razumejo. — Primaruha, če bi Vi nevednost nalašč študirali, bili bi prvi v svojem razredu! Kaj tačega še nisem nikoli slišal! Vaša opazka, da je koža divjega kostanja za flikanje čevljev vrlo dobra reč, — to samo že zadostuje, uničiti moj časnik. Vi odložite takoj uredniško pero, — jaz nečem več počitnic. Kako bi jih mogel tudi uživati! Vedno bi bil v strahu, da bo zdaj pa zdaj skočil iz Vašega peresa nov kozel, katerih imorate imeti cel hlev! Kar stresite me, kakdar se spomim na vrste, v katerih obravnavate pod naslovom "Vrtinarstvo" svilnate črve! Odložite brzo in prej ko mogoče. Zakaj vendar mi niste že poprej povedali, da o kmetijstvu ničesar ne razumete?" —

Nato sem jaz takole odgovoril: "Zdaj pa jaz hočem Vam nekaj povedati, Vi zelna glava, Vi sin kisle repe! Nikdar še nisem slišal tako brezsrčnih besed, kakoršne ste vrgli Vi meni v obraz. Že 14 let sem pri časnikarstvu, in od Vas slišim prvč, da mora časnikarski urednik kaj znati. Vi krumpasto korenje! Kdo piše dramatične in sploh umetniške kritike za navadne liste? Nezreli fantazini, ki si služijo po pisarnah vsakdajni kruh! O dramatikih in o umetnosti ravno toliko razumejo kakor jaz o poljedelstvu in živinorejji. — Kdo ocenjuje novoizdane knjige? Kdo piše tehtne članke o financah? To piše o ljudje, ki niti prilike n'imate, potičiti se v teh zadevah. Kdo kritikuje in opisuje vojne z Indijanci? Ljudje, kateri niso videli niti enega tomahawka in ki sploh ne vedo, kaj je to. Kdo piše o znernosti napram opojnim piščam, in kdo proklinja vinsko čašo?? Največji pijanci, ki jim je pijaka zabava in ki bodo šele v grobu postali trezni. Kdo grmi čez odpadnike, brezverce, presestnike in pohujšljivce? Ljudje, ki sam nimajo nobene vere, — največji kopovi, ki se valjajo v blatu nemoralnosti in ki sami s svojim življenjem dajajo največje pohujšanje. — Vi nabasana oslovška koža! Kdo uredjuje kmetijske liste? Navadno ljudje, kateri so v pesništvu bankerotirali, ki so pogoreli v pisanju povestij, v uređevanju raznih drugih listov, in kateri se bočejo ogniti siromaščici. — Vi hočete mene v časnikarstvu podučevati?! Gospod, jaz to poznam temeljito, in rečem Vam, da dobiva tisti časnikar največjo plačo, ki najmanj razume in najbolj ropota. O milo nebo! Če bi bil jaz neumen in bedast, namesto učen in izkušn, — če bi bil namesto pohleven in uljuden, arogant in predrzen: — potem bi bil lahko postal slaven mož na tem krutem svetu. Ker ste z menoj tako grdo ravnali, bota Vašo službo takoj zapustil. Jaz sem storil svojo dolžnost, kolikor ste mi Vi dovolili. Rekel sem pri nastopu službe, da bom Vaš list tako uredoval, da bo postal zanimiv za vse stanovce. In držal sem svojo besedo! Obljubil sem Vam, da bota pomnožil število naročnikov na dvajset tisoč, in če bi mi Vi dali časa le še dva tedna, — moja obljava bi se uresničila! Jaz bi Vašemu listu privabil vrsto najboljših čitalcev, — takeh, kakoršnih še nobeđen kmetijski list imel ni. Niti enega kmetiča ne bi bilo med njimi — niti enega, ki bi poznal razliko med bučevim drevjem in grmovjem, na katerem raste salata! — Vi ste zgrešili veliko in lepo priliko. Vi gnifa kumara! — Moj poklon — jaz grem!"

In odšel sem.

Delavec je opravičen do vsega produkta, kar ga sam producira.

ISČE SE kapelnik za novo ustanovljeno godbo v Pueblo, Colo., kateri posel lahko opravija kot potransko službo. Preskrbimo mu tudi dobro dečo. Plača po dogovoru. — Odbor godbe, 117 Northern av. Pueblo, Colo.

Malokedaj se dobi in čita kako poročilo iz naše največje slovenske naselbine v Združenih državah ameriških.

Jaz bi zamogel marsikaterikrat poročati kaj zanimivega, pa rajši molčim, ker se ne spuščam rad v polemiko. —

Čenjene čitatelje "Glas Svobode" prosim oproščenja; ako se pošalim s seboj in mojimi boljšimi prijatelji ter sournadniki društva "Naprej" S. N. P. J. Nekoliko mesecev je minolo, odkar so poročali moji prijatelji, da sem se upregel v zakonske "ojnice". —

Kmalu zatem sledil mi je naš dični, neumorni delovatelj na narodnem polju, predsednik društva "Naprej" g. F. Č. Naj mi omenjeni ne zameri, ker sem takrat molčal; vedno mi je bil v mislih stari pregovor, ki pravi: v tretje rado gre! In resnica je to, ker prišel je na vrsto "tretji" zatorej me je močno zapoznalo. Tudi ta je nama sledil in se je vjel v zakonski "kurnik". Poročil se je v sredo t. j. 26. t. m. vrli rojak, sobrat, zastopnik in blagajnik društva "Naprej", g. F. K. z gospico, sokolico K. ...o. Kličem vama k temu življenskemu preobratu: Vse najbolje! Priporočam pa posebno Tebi novo-pečenec: ostani zvest svojim načelom, posebno društvu "Naprej" S. N. P. J., tudi v bodoče. Gospo soprogo pa prosim, naj ga ne ovira, temveč podpira v vseh slučajih za v korist društvu in sploh pri narodno-naprednem delovanju.

Josip Kalan,
4201 St. Clair Ave. N. E.

(Nadaljevanje s 4 strani.)

in tudi klicat razne svetnike na pomoč, da bi mu v svetem boju s Hočevarjem na strani stali. Ko se mu je zdelo, da je že zadosti namolil, naskoči Hočevarja in se zgrabita. Povše ga začne tako po katoliško mikastiti in pobožno klofutati, da je reveža takoj kri občila.

S tako surovostjo se je torej ljubljenee Kristusovih namestnikov Povše poslovil od svojega društvenega sobrata in še celo ožjega rojaka! Kristus je sicer učil: Ljubite se med seboj, a ne pretepaite se. A kaj naše moderne, vnete katoličane Kristusove zapovedi brigajo! Že davno jih ne izvršujejo več v dejanju, ampak nosijo jih le na jeziku. Toda morda pa sv. Florijan ali pa novi svetnik sv. Vitez drugače uči? Sveta, edinozveličavna katoliška cerkev itak vedno kaj novega vpelje, tako da je od prvotnih Kristusovih nauk le nekaj malega preostalo, in še tisto vse zverženo in po duhovnikih popačeno.

Predsednik Povše je zahteval od Hočevarja tudi društveni znak, katerega je zagledal na njegovi suknji pripetega. A Hočevar mu ga ne da drugače, kakor da se mu 50c povrne, katere je moral zanj plačati. Ker Povše te svote ni premogel, moral mu je zapisnikar posoditi. Tudi svetega znaka mu niso marali pustiti za spomin, boječi se, da se v družih krajih ne bi oskrnil.

Po slavno dobljeni zmagi so se imenovani trije katoliški možakarji napotili v gostilno, da se po tem napornem in svetem delu zopet malo pokrepčajo in s svojim junaštvom pobahajo; kajti izvršili so velik čin: — oteli so sveto kapo in sveti znak oskrumbe, katoliško vero pa spravili korak naprej!

Oj sramota za take farške petolisee, ki so izgubili že zadnje trohice moštva in zdrave pameti ter v svojem verskem fanatizmu in terejalstvu postali smešni in otrojji.

Mnogo rojakov je gledalo to prismojeno gorečnost verskih fanatikov, in vsi so bili skrajno ogorčeni nad tako surovostjo.

Anton Kovačič,

95—183 So. Chicago.

Cleveland, O., 24. jun. 1907.

VESTI IZ STARE DOMOVINE IN iz jugoslovanskih pokrajin.

Zrušil se je

rov v rudniku pri Poljski Ostravi ter podsul osem delavcev. Dva so izkopalni mrtva, šest pa smrt-no ranjenih.

Vrhovni nadzornik

japonske armade baron Niši je prišel na Dunaj, kjer ostane 14 dni, ter ga tudi cesar sprejme v avdijenci.

Slovanski čebelarški kongres v Belemgradu.

Meseca avgusta bo v Belemgradu III. kongres srbskih čebelarjev, na katerem se sprejmo tudi pravila za "Zvezo srbskih čebelarjev". Takoj nato se otvori I. kongres slovanskih čebelarjev. Na tem kongresu se bo razpravljalo o teh-le uprašanjih: 1.) o zvezi vseh slovanskih čebelarjev; 2.) o osnovanju mreže preskuševalnih stanij, in 3.) o izdajanju vseslovanskega čebelarškega časopisa. Predavali bodo na kongresu o čebelarstvu razni ruski vseučiliški profesorji in strokovnjaki.

Grozna nesreča.

V Barceloni se je grof Mendoza vzdignil s svojim zrakoplovom v zrak. Dva delavca sta se nalašč obešala na vrvi, kar se je zrakoplov hipoma vzdignil. V svojem presenečenju delavec vrvi nista takoj izpustila iz svojih rok. Eden delavec je skočil z višine 8 metrov na zemljo; vsled olajšave se je zrakoplov še hitreje vzdignil. Vsa prizadevanja grofa Mendoze, polegniti nesrečneža po vrvi kvišku v zrakoplov, so bila zaman. Zapustile so ga moči, in padel je z višine 400 m. Priletel je med gledalce ter obležal kot zmečkan kup okrvavljenega mesa.

Dvojen samomor.

Na Reki sta se zastrupila Ivanka Tene iz Ilirske Bistrice in njen ljubček Ferdinand Senjan iz Reke z vdihavanjem plina gorečega oglja. Vzrok dvojnega samomora je — nesrečna ljubezen.

Trdosrčnost.

V Trstu je prišel okrog 70letni starček na Lloydov parnik "Thebe", ki je usidran v svobodni luki, in prosil kuharja, da bi mu dal kaj jesti, kakor se veliki reveži večkrat zatekajo opoldne na parnike, kjer dobé gotovo kaj jedi. Kuhar je starčku res dal krožnik juhe in košček mesa. Ko je starček juho že posrebal, pa je prišel slučajno mimo njega eden izmed parnikovih častnikov, začel nad njim upiti in ga poditi s parnika. Starček se je začel opravičevati, pri tem pa mu je zdrknil v grlo košček mesa, ki ga je začel dušiti. Vsled zahteve častnikove so spravili starčka z ladje na obrežje, kjer je obležal, ker ni mogel več dihati. Predno je hitro poklicani zdravnik prišel, je bil starček že mrtev. — Pač res: ljudem, katerim se samim dobro godi, ne poznajo usmiljenja in sočutja napram svojemu revnemu bližnjemu!

Božja neumnost.

V okolici Laškega trga na Štajerskem se pojavlja letos precej mrčesov, ki okvarjajo nasade po sadonosnikih in vinogradih. V odpravo te nadloge priredili so že procesijo! S procesijami, molitvami in podobnimi sredstvi pa se take in jednake nesreče proketo teško odpravljajo. Če bi taka obrambna sredstva res kaj zalegla, potem bi se svet, zlasti katoliški svet, kmalu spremenil v raj. Kajti moliti pač ni teško

in je prav poceni. — To je tisto "izobraževalno delo", katero prakticirajo med neukim našim ljudstvom črni kulturonosci. Kako dolgo še pač?

Vladarska kriza na Portugalskem.

Kriza na Portugalskem se zelo nevarno poostruje. V glavnem mestu Lizboni protestirajo, vsi mestni svetovalci proti kršenju ustave, ker je kralj mestni svet samovoljno in brez pravega vzroka razpustil. Prirejajo se protestni shodi, ki pa jih vlada razpušča, kar nevoljo proti kralju še povečuje. Kraljica-mati nujno svari kralja, naj ne nadaljuje zapriete protustavne poti. Iz vseh mest prihajajo poročila o ljudskih shodih, na katerih zahtevajo, da se kralj odstavi.

Društvene vesti.

Vsem bratom društva "Adrija" št. 3 S. N. P. J., stanujočim v Johnstown, Conemaugh, Franklin, Pa., in ostalim, se ujudno naznanja, da se polnoštevilno udeležé redne mesečne seje, ki se bo vršila dne 30. junija t. l. ob 9. uri dopoldne v društveni dvorani. Volili bomo delegata za tretje glavno zborovanje v La Salle, Ill.; poleg tega se bo razpravljalo pri tej seji tudi o drugih važnih društvenih zadevah. Torej, bratje, pridite vsi do zadnjega!

Odslej zanaprej vršile se bodo skozi celo poletje redne mesečne seje vsako zadnjo nedeljo v mesecu namesto kakor doslej ob 2. pop. — že dopoldne točno ob 9. uri. Odbor.

CENIK

knjig, ki se dobivajo v zalogi "Glas Svobode":

Mali vitez I., II. in III. del	3.50c
Kralj Matjaš	50c
Preko morja	40c
Opatov praporšček	35c
Elizabeta angleška kraljica	20c
Jana nad Dobrušo	20c
Vrtomirov prstan	20c
Eno leto med Indijanci	20c
Erazem Predjamski	20c
May Eri	20c
Tian Ling	20c
Strelec	25c
Naselnikova hči	20c
Pod turškim jarmom	20c
Fran baron Trenk	20c
Poslednji Mehikanec	25c
Na preriji	25c
Naseljenci	25c
Stezjosledec	25c
Za kruhom	20c
J. Pagliaruzzi, zbrani spisi, zvezka	\$— 60
Na razstanku	1.00
Islandski ribič	—60
Koristka	—40
Gozdovnik	—50
Beneški trgovec	—40
Marija hči polkova	—20
Viljem baron Tegetthoff	—30
Avstrijski junaki	—75
Venec slovanskih povestij, zvezek IV., VIII. in IX., vsak po	—60c
Za srečo, — povest	—50c
Amerika	—20c
Spisi Andrejčetočnega Jožeta, — trije zvezki, vsak zvezek je celoten in sam za-se ter obseza vsak par krajših, mičnih pripovedk; zvezek po	—20c
Beatni dnevnik	—30c
General Lavdon	—30c
Knjige pošiljamo poštne prosto.	

Kdor želi imeti eno tih knjig, naj nam poštne poti pošlje naročnino.

IŠČEM v svrhu ženitve pošteno slovensko dekle, izurjeno v gospodinjstvu, staro od 20 do 30 let. Če mogoče, s fotografijo. Tajnost zadržana. Ponudbe na I. C. K., Box 58, Dalzell, Ill.

IŠČEM svojega brata Alojza Glaviča. Pred štirimi leti je bival v Conemaugh, Pa., in od tega časa ni več slišati o njem. Kdor bi za njegov naslov vedel, naj mi ga blagovolji naznani. — John Glavič, Box 323, Conemaugh, Pa.

Ozdravljena težke bolezni ženskih ustrojov maternice belega toka, bolečin v želodcu in križu

Marija Rezič
209 5th St. Union Hill, N. J.

zahvaljuje za zadobljeno zdravje primariusu najznamenitejšega, najstarejšega in najzanesljivejšega zdravniškega zavoda v New Yorku in ta je:

THE COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE.

To je edini zdravniški zavod v Ameriki v katerem prvi svetovni zdravniki in Profesorji posebnim modernim načinom zdravijo vse bolezni brez izjeme, bodisi katere koli ukutne, kronične ali zastarele bolezni kakor: bolezni na pljučah, prsih, želodcu, črevah, ledvicah, jetrah, mehurju, kakor tudi vse bolezni v trebušni votlini kakor: v grlu, nosu, glavi, nervoznost, živčne bolezni, prebudo utripanje in bolezni srca, katar, prehlajenje, nahuho, bronhialni, pljučni in prsni kašelj, bljuvanje krvi, mrzlico, vročino, težko dihanje, nepravilno prebavljanje, reumatizem, giht, trganje in bolečine v križu, rokah, nogah, ledjih in boku, zlato žilo (hemeroide), grižo ali preliv, nečisto in pokvarjeno kri, otekle noge in telo, vodenico, božjast, slabosti pri spolnem občevanju, polucijo, nasledke onanije (samoizrabljanja) šumenje in tok iz ušes, oglušenje, vse bolezni na očeh, izpadanje las, luske ali prh na glavi, srbenje, mazulje, lišaje, ture, hraste in rane, vse ženske bolezni na notranjih organih, neurastenični glavoboli, neredno mesečno čiščenje, beli-tok, bolezni na maternici, i. t. d. kakor tudi vse ostale notranje in zunanje bolezni. Tu edino se ozdravi jetika in Sifilis točno in popolnoma, kakor tudi vse tajne ali spolne bolezni.

Zato raj rojaki Slovenci! mi Vam svetujemo, da poprej nego se obrnete na katerega drugega zdravnika ali zdravniški zavod, prašate nas za svet, ali pišete po **Novo obširno knjigo „ZDRAVJE“**, katero dobite **zastonj**, ako pis mu priložite nekoliko znamk za poštino. Ta knjiga obsega preko 160 strani z mnogimi podučljivimi slikami v tušu in barvah.

ZASTONJ!

Kujiga Zdravje

Vsa pisma naslavlajte na sledeči naslov:

The Collins
N. Y. Medical Institute
140 West 34th St.
NEW YORK, N. Y.

Potem smete mirne duše biti prepričani v najkrajšem času popolnega ozdravljenja

ZASTONJ!

Ozdravljena od slabokrvnosti, kašlja, težke bolezni v prsih in zlatenice.

Johana Košir
Box 122 North Bergen, N. J.

Ozdravljen od reumatizma v rokah in nogah.

John Trebec
Box 196 Tercio, Colo.

Slovincem in bratom Hrvatom v Chicagi naznanjam, da sem svojo gostilno opremil z modernim kegljiščem in tako svojim cc. gostom pripravil najboljše zabavišče.

Vsem bratskim društvam priporočam tudi moje dvorane za društvene seje, svatbe, zabavne večere itd. — veliko dvorano pa za narodne in ljudske veselice.

Cc. gostom so vedno na razpolago najboljše pijače, unijske smodke in prost prigrizek.

Potujoči rojaki vedno dobro došli! Priporočam se vsem v obilen poset.

Frank Mladič,

587 S. Centre Ave.

Chicago, Ill.

NAJEMNIK & VANA,
IZDELOVALCA

sodovice mineralne vode in drugih neopojnih pijač.
62-84 Fisk St. Tel. Canal 1405

POZOR ROJAKI!

Slika predstavlja uzo s zlatom pretegnjeno (Gold filled.) in z dvojnimi pokrovom. Size 16

JAMCI SE ZA 20 LET.

Ura ima kolesje najboljših ameriškanskih izdelkov (Elgin, Waltham ali Springfield) ter ima 15 kamnov

Cena je sedaj samo

\$13.00

Za obilno naročbo se priporočam spoštovanjem

Jacob Stonich,

72 E. Madison St.

Chicago, Ill.

MATIJA KIRAR

GOSTILNIČAR

v Kenosha, Wis., 432 Middle S

Se priporoča rojakom za obisk. Toči dobro in sveže pivo, naravno vino in pristno žganje. Izvrstne smodke. TELEFON ŠTEV. 777

P. Schoenhofen Brg. Co's.

Najboljše pivo je

Edelweiss

Se prodaja povsod. Phone Canal 9 Chicago, Ill.

Emil Bachman,
580 S. Centre Ave., Chicago.

Izdeluje društvene znake, gumbe, zastave in drugo potrebščino.

HRANA.

Jemo, da živimo; dobro zaužite tečne jedi store nepotrebne snovi za sestav in vzdržavanje fizične moči. Če Vam jed ne diši, Vaša moč se hitro zgubi, ter postanete žrtev raznovrstnih bolezni. Gubitak slasti ni sam po sebi bolezen, je znak oslabljenja živcev želodca, kateri nadzirajo željo po hrani. Kadarkoli izgubite prirojeno slast po hrani, spomnite, se, da

Severov Zelodčni Grenčec,

zavživan v dozah, v kratkem časi pri jedi donese Vam odločno zaželjeni uspeh. Je priznana istina, da stoji to zdravilo na čelu vseh krepčujočih zdravil. Napravljen je iz najčistejših prvin, zdravilna svojstva istih so preskušena ter budijo želodec k normalni delavnosti. Došlo nam je stotine dopisov od zahvalnih rojakov, ki so Severov zelodčni Grenčec poskusili in se izrazijo pohvalno o njem.

Bolnici, bolni na slabem želodcu, neprebavnosti, želodčnem kataupline in krče v želodcu, pokvarejeno prebavo, zgago ali enak e bolezni ozdravili so s uživanjem tega zdravila

Eden sam poskus Vam da dokaz o krepilnih uspehih tega zdravila. Cena 50c in \$1.00.

"Vaš Zelodčni Grenčec je dragoceno in zelo dobro zdravilo za slab želodec. S pomočjo tega sem zdaj zdrav. Zahvalujem se najhvalešnje."

J. Kopecký,
Stoneham, Tex.

"Z veseljem Vam naznanjujem, da so me Vaše zdravila popolnoma ozdravila; čast in hvala Vam, Vaš Zelodčni Grenčec in Zivljenski Balzam so izvrstna zdravila."

Josef Rada,
924 N. Madeira st., Baltimore, Md

"Plakušal sem Vaš Zelodčni Grenčec, in uspehom. Ne koliko doz rešilo me je moje ga želodčnega katra."

C. F. Rost,
Chamola, Mo.

Prodaja se v vseh lekarnah. Zdravniški nasvet pošljemo na zahtevo vsakemu zastoj

W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS IOWA

Jakob Dudenhofer

VINOTRZEC

339 Grove Street, Milwaukee, Wisconsin.

Priporoča vsem slovenskim salonom svoja izvrstna vina in likerje. Ima v zalogi tudi importirana vina likerje, kakor tudi lastnega pridelka.

P. J. DEDRICH je pooblaščen sprejemati naročila in denar.

ATLAS BREWING CO.

sluje na dobrem glasu, kajti ona prideluje najbolje pivo iz českega hmelja in izbranega ječmena.

LAGER MAGNET GRANAT

Razvažna pivo v steklenicah na vse kraje.

Kadar otvorite gostilno, ne zabi se obrniti do nas, kajti mi te bodemo zadovoljili.

Poštnim potom lahko vlagate denar.

Da zamoremo vslužiti tudi zunanjim vlagateljem uvedli smo da vloge sprejemamo poštnim potom. Vi lahko denar na vsaki pošti za nas vložite s pripombo naslova. Vloge sprejemamo od \$1.00 naprej.

Pišite po navodila na
SOUTH CHICAGO SAVINGS BANK

278—92nd Street

Chicago, Ill.

Pozor rojaki!!!

Potujočim rojakom po Zdr. državah, onim v Chicagi in drugim po okolici naznanjam, da točim v svojem novourejenim "saloonu" vedno sveže najfinejše pijače—"atlas beer" in vsakovrstna vina. Unijske smodke na razpolago. Vsacemu v zabavo služi dobro urejeno kegljišče in igralna miza (pool table). Solidna postrežba zagotovljena.

Za obilen obisk se vljudno priporoča:

MOHOR MLADIC
617 S. Centre Ave. blizo 19
ulice CHICAGO, ILL.

VODAK-OVA GOSTILNA

683 Loomis ul. na vogalu 18. Pl.

Ima lepo urejeno za zabavo in dvorane za zborovanja.

TELEFON CANAL 7041

Kasparjeva državna banka.

623 Blue Island Ave. Chicago, Ill.

plačuje od vlog 1. jan. pa 30 jun. in od 1. jul. pa do 30 dec. po 3 odstotke obresti.

Hranilni predal za \$3. na leto.

Pošilja se denar na vse dele sveta in prodaja se tudi vozne listke (šifkarte).

Denar se posojuje na posestva in zavarovalne police.

RAZNO.

Nevarna sobarica.

V Budimpešti so aretirali sobarico sladčičarja Lukacsca. Policija je izvolala, da je sobarica 19letni rokodelski pomočnik, član nevarne tatnske družbe. Udarnjal se je z ukradeneno žensko poseško knjižico.

Župnik Hribar — fuč!

Kakor poroča "Nova Darnovina" z velikimi črkami na prvi strani, je clevelandski škof Horstman končno vendar uvidel nujno potrebo, da spravi s Clevelanda toli nepriljubljenega župnika Hribarja. Škof se je morda začel bati, da bi izgubil iz svojega hleva več tisoč slovenskih ovčec, ki so se zidnji čas ravno zbolnjegove in župnikove trame navzele precej revolucionarnega duha. — in sprevidel je, da je končno vendar le boljše zameriti se slabemu pastirju, kakor pa izgubiti toliko dobre volje. Župnik Hribar je odstavljen. — a udati se ne mara zlepa v svojo žalostno usodo, t. j. zapustiti mastno farno, kjer si je v kratkih letih "prisluzil" toliko lepih tisočakov! Obrnil se je s pritožbo na papeža v Rim ter stem pokazal, da se niti svojemu predstojniku škofu ne mara prostovoljno pokoravati, — četudi je nekoč izjavil, da se umakne le višji cerkveni oblasti. Hribar je torej v pravem pomenu besede puntar in revolucionar, kakoršni so povečini vsi popi, kadar se gre za njih žep.

Dva milijona mark

imeničnih dolgov je zapustil milijonar Wille v Meissenu na Nemškem ter pobegnul.

Mesto se pogreza.

Mesto Metherwell na Škotskem se je začelo počasi pogrezati, ker so pod njim rudniški rovi. Prebivalstvo se prestrašeno seli iz mesta.

Za "svobodno žolo"

je nastopil na zborovanju takega društva v Iglavi na Češkem trestni duhovnik vikar Giese. Izjavil je, da je podla laž, ako se trdi, da svobodna šola podkopava vero. Ravno nasprotno je res. Svobodno, neprisljano izvrševanje verskih obredov je edno sredstvo za gojenje resnične vernosti. — Sploh so pa češki duhovniki vse kaj drugega nego naše pokeyve, ki vsled svojega divjega fanatizma in vsled slepega sovraštva proti vsemu, kar je nekoliko po svobodnomiselnosti dšji, spadajo bolj v temni srednji vek, nego v sedajni prosvitljeni čas.

V Lurd in Rim!

Pod tem naslovom vabijo starokrajški farški listi "to dobro naše katoliško ljudstvo" na Francosko in Laško, ker bi se nekaj duhovnikov rado zastopni pozabavalo oo svetu. Vabijo ljudi na vse načine, pri tem pa tudi z lažmi, trdeč, da mati božja izrečno želi, da pridejo slovenski romarji v čim večjem številu v Lurd. To je vaba, ki bo privlekla največ oreh, zlasti žensk, ki so v Marijo kar zaljubljene! In kedo bi takli izrecni želi ne ustregel?! — Toda uprašamo: Ali ni to zlorabljanje verskih čutil? Zbomnali bodo sedaj skupaj vse največje duševno reveže in revice, ki bodo razmetali solde, katere so si pritrkali od svojih ust in varčevali vse življenje. Obiskavali bodo sarno cerkve, prav kakor bi na Slovenskem ne bilo tistega Boga kot v tujini. — ko pa pridejo nazaj, bo vse bolešno, ker bodo duhovni gospodje voditelji že za to skrbeli, da bodo spali romarji v slabih prenočiščih, navadno kar po cerkvah po kamenitih tleh; njim samim se bo pa seveda godilo kot tičem pod nebom! Prilpetili se bodo zopet slučajni verske zblaznelosti (kakoršne imamo priliko opazovati tudi že v "svobodni" Ameriki!). Kajti kdo bi ne zblaznel verskega fanatizma, če gre v družbi svojega duhovnega pastirja romat v svete kraje! Naj se zgodi, kar se če — duhovni gospodje pa le dosežejo svoj namen: dobro se imajo po po-

ti, ljudje so še nekoliko bolj zrukarni, razni farški listi pa lahko pišejo znova o našem "dobrem vernem slovenskem katoliškem ljudstvu"... Žalibog, da je to vse tako zelo res! — Ker smo že ravno pri ponemnevanju, naj omenimo mnogrede še to, da je tisti, kdor je obsojen prebavljati vsebino clevelandskega katoliškega lističa "Danica", ki je glasiló sedaj po škofu napodenega Hribarja in newburškega mašarja Keržeta (a ne katoliških Slovencev!), — na najboljšem poti, da v kratkem času znori!

Korajžen delavec.

Res, veselje je gledati delavca, ki opravlja korajžno svoj posel. Njegova korajža vzbuja dobro voljo v celej delavnici in še celo med onimi, ki se nejevečjni z delom. Vesel človek opravlja svoje delo brez utrujenosti meč tem ko otožnež zapušča delavnico zmneen, pobit in nejevaljen. Zanj je dokaz, da dotičnik ni zdrav. Njegov prebavni sistem mora biti slab in potrebuje Trinerjevega zdravilnega grenkega vina. Zakaj? Zato ker to sredstvo spravi prebavne organe v najbolj red. Ono očisti telo vseh škodljivih snovi, nareja novo kri, stori, da se hrana dobro prebavlja in sploh iz otožneža naredi — korajžnega človeka. Rabite ga vselej, kadar izgublimate apetit, ali kadar počutite, da z vašim životom ni vse prav.

Dobiva se v vseh lekarnah in pri izdelovalcu Josipu Trinerju, 799 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.

ODPRTO PISMO

Slavni Collins Medical Institute! Vam naznanjam, da sem Vaša zdravila prejel in oddal mojemu prijatelju. On jih je porabil po navodilih in sedaj se počuti popolnoma zdrav, zato se Vam srčno zahvaljuje za Vaš trud in zdravila ter njih dobrj uspeh.

Zahvaljujem se Vam tudi jaz ter Vas bodem še zanaprej priporočal bolnim rojakom ter jim svetoval, naj se v vsaki bolezni na Vas obrnejo.

S poštovanjem

Jos. Shintler,
712 Hough Str.,
Indianapolis, Ind.

Kmetško posestvo na prodaj

v stari domovini. Obstoji iz vseh gospodarskih poslopij, lepega vrta, polja in gozdov ter je lepo urejeno. Lepa prilika za vsacega, ki hoče iti v stari kraj in si tam preskrbeti posestvo. Natančneje pove A. Bradač Box 464 Hibbing, Minn., ali pa lastnik J. Bradač, M. Lese št. 8. p. Kerka, Kranjsko, Austria, Evropa.

Sodrugi delavci! Vaše najbolje orožje proti sovragom vaših teženj in stremljenj po samoosvoboditvi je svobodnomiselno in socijalistično časopisje. Taka časopisista "Glas Svobode" in "Proletarec". Čitajte ju in širite med tovariši-sotrpini! Vsak somišljenik je dolžan agitirati za nju in pridobiti novega naročnika. Pojdite in storite tako!

Delavci na prostem

izpostavljeni mrazu in vlažnosti se ubranijo dolgotrajnemu bolehanju za reumatizmom in neuralgijo, ako rabijo

Dr. RICHTERJEV

Sidro Pain Expeller,

ko čutijo prve pojave. To zdravilo odgovarja zahtevam nemških zakonov in ima neporekljiv rekord tekem 35 let.

V vseh lekarnah, 25 in 50 centov, ali pa pri izdelovalcu.

F. AD. RICHTER & CO.,
215 Pearl St., New York.

Nov slovenski list.

Pred nami leži prva številka novega slovenskega lista, ki je menda prvi te vrste med našim narodom v Ameriki. Naslov mu je: "Jugoslovanski Gospodar v Ameriki". Pečal se bo — kakor nam že naslov sam pove — z zgolj gospodarskimi uprašanji. Novi list je glasilo jugoslovanskih kmetovalcev, obrtnikov in trgovcev. Nadel si je nalogo, postati središče in zbirališče vseh samostojnih slovenskih gospodarjev in tudi onih, ki si žele priboriti gospodarsko neodvisnost. Uredništvo pravi, da je za nas Slovence skrajni čas, da nehamo javkati in mijavkati, češ da smo "sluge tujih narodov"; dokler se ne bomo poprijeli praktičnega delovanja in se osamosvojili na gospodarskem polju, kakor so to že davno storili drugi napredni narodi, — tako dolgo bomo res ostali le "sluge narodov". — "Jugoslovanski Gospodar" bo rojake izobraževal v gospodarskih uprašanjih in jih napeljal v samostojnosti z raznimi praktičnimi nasveti, kažoč jim sredstva, s katerimi lahko to dosežejo. Pri našal mo podučne stvari, ki morajo zanimati slehernega samostojnega gospodarja te ali one stroke.

Z ozirom na lep program je pač želeli, da se ta prekornisti novi list med nami udomači in uspeva na korist celokupnemu slovenskemu narodu v Ameriki. Kakor nam je potreben dober in neodvisen političen list, ki skrbi za duševno izobrazbo in osvoboditev izpod jarma naših duševnih tlačiteljev, — tako nam je krvavo potreben tudi gospodarski list, ki nam hoče iti na roko pri našem stremljenju po gospodarski neodvisnosti. V enem kakor drugem smo potrebni poduka, in eno kakor drugo je nad vse koristno. — List je v večjih, strokovnjaških rokah (solastnik in urednik mu je v narodnem gospodarstvu visoko in strokovno izobražen g. Aleksander Toman). List izhaja v Chicagi, in ga vsem rojakom priporočamo. Uredništvo in upravnništvo "Jugoslovanskemu Gospodarju v Ameriki" je: 375 West 16th street, Chicago, Ill.

Prispevki za OBRAMBNI SKLAD "Slov. Sov. Obrambne Zveze v Chicagi, Ill.

Prispevki.

Izkaz od zadnjega tedna: \$171.30.

Društvo Edinost št. 12 S. N. P. J. Murray, Utah, \$10. Andrej Brisar, Jenny Lind, Ark., nabral in postal \$5.85. — Društvo Popotnik št. 30 Weir City, Kans., \$4.40.

Skupaj do danes: \$191.55.

Jos. Verščaj Ivan Molek,
t. č. pred. t. č. taj.

"THE PINKERTON LABOR SPY".

(Pinkertonski delavski ovadah.)

Knjižica, katera opisuje nezasišano ovaduštvo v uniji W. F. of M., in katera morda reši življenje Moyeru, Haywoodu in Pettibenu.

Vsak slovenski delavec, ki je angleščine vešč, bi moral to knjižico štati. Stane 25c in se lahko naroči pri upravnistvu "Glasa Svobode".

POZOR!

Soba, z vso hišno opravo opremljena se odda v najem na Centre ave. Jako primeren prostor za enega ali pa dva samca. Dotičnik ima lahko v ojej hiši hrano (board) Kje in druge podrobnosti pove upravnistvo Glasa Svobode, 669 Loomis str., Chicago, Ill.

SPREJME SE izurjen pevovodja za v Denver, Colo. Kdor ima veselje in zmožnost, naj se prijavi na naslov: Joe Debeve, 4620 Humboldt st., Denver, Colo. — Plača po dogovoru.

ROJAKI OBRNITE SE Z ZAUPANJEM NA NAS!

Ako mi naznanjamo po časopisih, da smo zmožni ozdraviti vse tajne boleznin mož in žensk, storimo to le zato in edino s tem namenom, da one osebe, ki imajo bolezen, katero mi z največjo izurjenostjo in spretnostjo ozdravimo, lahko vedo kam naj gredo, da bodo ozdravile. Mi vabimo rojake k nam, in resno želimo pomagati našim bolnim rojakom. Že nad 25 let smo zdravili vse tajne boleznin mož. Celo življenje smo zdravili boleznin in lahko s bi jo mi ne ozdravili. Mi trdimo, da lahko ozdravimo vse tajne boleznin mož in žensk, kajti to so edine boleznin, katere mi zdravimo.

Naš zavod je najstarejši kar jih je v Zdr. državah. Mi smo dovršili višje šole v Evropi in pridemo iz Vaših krajev. T raj rojaki, ako imate kako bolezen izmed onih katere so imenovane spodaj, ne pomišljajte niti trenutek, temveč obrnite se takoj do nas, in razložite nam v vašem materinem jeziku svoje bolečine in nadloge. Mi vam bodemo pomagali v najkrajšem času. Bodite previdni! Oglasite se pri nas, predno se obrnete do kakega drugega zdravnika.

Zastrupljenje krvi, krč, božjastnost, slaboumnost, zguba moških moči, vse boleznin v želodcu in na jetrih, boleznin v hrbtu in sploh vse tajne boleznin pri moških in ženskah. Preiščemo zastoj in damo tudi nasvete brezplačno.

Uradne ure od 9—5 ob delavnikih, 7—9 zvečer vsak dan. Ob nedeljah od 10—2.

BERLIN MEDICAL INSTITUTE.

DR. DRILL, slovenski zdravnik, s katerim se lahko pogovorite.

703 Penn Ave., 2 nadstropje,
Pittsburg, Pa.

Ako se ne morete oglasiti osebno pri nas, pišite nam. Mi vas tudi lahko pismeno ozdravimo. Opišite vaše boleznin v vašem materinem jeziku; pristavite tudi, kako dolgo ste bolni in koliko ste stari ter naredite pismu naslov:

BERLIN MEDICAL INSTITUTE.

703 Penn Ave. Pittsburg, Pa.

PRIJETNO ZIMSKO IN POMLADANSKO vožnjo v Italijo in druge kraje ob adrijskem morju vam preskrbi stara izkušena

CUNARD LINE

PREVAŽA LJUDI IN BLAGO ČEZ OCEAN GIBELTAR, GENOVA, NAEPOL ITD.

LEPI, VELIKI IN NOVI PARNIKI NA DVA VIJAKA
"CARPATHIA" 13,600 ton.
"SLAVONIA" 10,600 ton.
"PANNONIA" 10,000 ton.
"ULTONIA" 10,400 ton.

Iz New Yorka odplujejo NARAVNOST V ITALIJO.

Obrnite se do naših zastopnikov kateri vam dajo potrebna navodla la o cenah in času kedaj parniki odplujejo.

F. G. WHITING, ravnatelj,
67 Dearborn Str. CHICAGO

Nazdar rojaki!

Slovenem in drugim bratom Slovanom priporočava svoj lepo urejeni

Saloon

Točiva vedno sveže pivo in pristne druge pijače. Raznovrstne fine smodke na razpologo. Za obilen poset se priporočava

brata Košiček

590 S. Centre Ave. Chicago, Ill.

Edward Pauch

—gostilničar—
663 Blue Island Avenue
CHICAGO, ILL.

POZOR ROJAKI!

Podpisani naznanjam rojakom v La Salle in okolici, da izdelujem vse vrste moške in ženske obleke najmodernejšem okusu.

Za obila naročila se najtopleje priporočam

VIKTOR VOLK krojač,
638 — 7th ST. LA SALLE, ILL.

Ali se boš ženil to spomlad?

Če bo tako, potem si boš gotovo omislil enitvanjsko sliko in sicer dobro sliko, ki mora vedno, ohraniti svoj pryotni značaj.....

To ti točno solidno in reno naredi.

Wilke

Izkušen fotograf

391—393 Blue Island Ave. vogal 14. Place. CHICAGO, ILL.

ESTABLISH 1883

PHONE CANAL 287

Ako hočete prhraniti nekaj dolarjev, kupite peči in pohištvo pri NAS

Jas. Vasumpaur,

na voglu 18 in Paulina ul. Chicago, Ill.

ZADOVOLJSTVO V ŽIVLJENJU

se uživa, ako sta mož in žena popolnoma zdrava. Osebe, ki so težko bolne na želodcu ali jetrah, so vedno čmerne, nezadovoljne in sitne. Naobratno so pa osebe, kojih želodec redno prebavlja zavžito hrano, odločne, vesele in polne življenja. Vsekako pa ima lahko vsak človek zdrav želodec, ki redno prebavlja, ako le rabi

Trinerjevo zdravilno grenko vino,

ki pospešuje siast do edi in prebavnost. Ali veste, da pomeni trdno zdravje, ako se dobro prebavljena hrana spremeni v telesu v čisto kri, ki je glavni pogoj življenja.

Naročila za ta pripomoček so tako ogromna, da so pričeli to izvrstno sredstvo kar na debelo ponarejati, da bi varali ljudstvo. Ali naši čitatelji vedo, da je edino pristno

Trinerjevo zdravilno, grenko vino

najboljše domače zdravilo in namizno vino na svetu.

Dober tek.
Izborna prebavljanje.
Trdno zdravje.

Močni živci.
Močne mišice.
Dolgo življenje.

To je zdravilo, kakeršnemu ni para na svetu. Ako je rabite, odzimate mnogo bolj zni od sebe. Rabite je, da vam bodo boljše dišale jedi, kot krepčalo in čistilca krvi, branite boleznin.

POZOR! Kedarkoli rabite Trinerjevo zdravilno grenko vino kot lek, tedaj ne smete uživati drugih opojnih in slabih pijač.

V LEKARNAH

V DOBRIH GOSTILNAH

Jože Triner

799 So. Ashland Ave.,

CHICAGO, ILLINOIS.

Mi jamčimo za pristnost in polno moč naslednjih specialitet:

Trinerjev brinovec, slivovka, tropinjevec, konjak.